

வெள்ளக்குறி

கிலட்சயம் கில்லாமல் கிலக்கியம் கில்லை

திரைக்கணங்குர் கலைஞர்
ஜீவம் ஜோசுப்

திருமதி.மரைவிழி சிவநானசோநிரு
ஸயகனர், மட்டக்களப்பு 'நாட்டிய வித்யா'

மட்டக்களப்பு 'நாட்டிய வித்யா'வின்
நாட்டிய சமரப்பணம்

கவிஞர்
நல்லாலன்

50/-

அன்யானவர்களே!

- ★ சென்ற வருடம் (2008) சந்தா செலுத்தாதவர்கள் சந்தாத் தொகையான ரூபாய் 1000/= ஐச் செலுத்தி உதவுங்கள்.
- ★ சென்ற வருடம் (2008) அரையாண்டுச் சந்தா மட்டும் செலுத்திய வர்கள் மீதித் தொகையான ரூபாய் 500/= ஐச் செலுத்தி உதவுங்கள்.
- ★ அன்பளிப்புக்களை வழங்க விரும்பும் நலன்விரும்பிகள் அதனை நடைமுறைப்படுத்தி உதவுங்கள்.

பணத்தைத் தொகையாகவோ/காசக்கட்டளையாகவோ / காசோலையாகவோ/ வங்கி வைப்பு மிலமாகவோ செலுத்தலாம். விபரங்களுக்கு 64ம் பக்கம் பார்க்கவும்.

ஆசிரியர் :
செங்கந்திரோன்

“இலட்சியம் தில்லாமல் தின்கியம் தில்லை”

செங்கந்தி

►தோற்றும் : 30.01.2008 ◀

16

சித்திரை 2009 (திவி ஆண்டு 2040)

►2வது ஆண்டு◀

ஆசிரியர் : செங்கந்திரோன்
துணை ஆசிரியர் : அன்பழகன் ரூநாஸ்
வொ.பேஸ் / Tel : 0777492861
மின்னஞ்சல் / E-mail : croos@yahoo.com

தொடர்பு முகவரி :

திருத்தோபாலகருஸ்ஜென்
இல.19, மேல்மாடித்தெரு,
மட்டக்களப்பு, இலங்கை.

Contact :

Mr.T.Gopalakrishnan
19,Upstair Road,
Batticaloa, Sri Lanka.

தெரலைபேசி / Telephone

065-2223950 077-2602634

மின்னஞ்சல் / E-mail
senkathirgopal@gmail.com

ஆங்கிளமுறை
தூங்கியோறு பொறும்.

ஆசிரியர் பக்கம் 02

அதிதிப்பக்கம் 03

விசில் தந்த விசித்திர அனுபவம்..... 10

பரபாஸ் (சிறுக்கதை) 12

கதிர்முகம் 20

பகிர்வு -

கன்யாவனங்கள் (மலையாள நாவல்).... 24

எதிரெதிர் நீண்ட வாழ்க்கை (கனிதை).... 26

ஓரு படைப்பானின்

மனப்பதிவுகள் - 4 27

விளைச்சல் - 13 (கருங்காவியம்) ... 33

எனக்குப்பிடித்த என் கதை 35

சொல்வளம் பெருக்குவோம்-2 42

நீத்தார் நினைவு 44

செங்கமலம் - 4 (தொடர் நாவல்)..... 47

வேரும் விழுதும் 52

அஞ்சலி 57

விளாசல் வீரக்குட்டி 59

அரக்கன் (கருங்கதை) 61

வானவில் (வாசகர் பக்கம்) 62

ஆசிரியர் பக்கம்

அன்பானவர்களே!

இம்மாத இதழிலிருந்து (சித்திரை, 2009 - வீக் 16) துணை ஆசிரியர் ஒருவரைச் 'செங்கதி' இன் செயற்பாட்டில் இணைத் துற கொண்டுள்ளோம்.

எமது இலக்கியப் பயணத்தில் புதிதாக இலைண்டுக்காலை டினா துணை ஆசிரியர் திரு.அன்பாடு குருஸ் அவர்கள் தற்போது மட்டக்களப்பு தமிழ் எழுத்தாளர் பேரவையில் தலைவராவர். பேரத்தைப் பல்கலைக்கழகத்தின் கலைப் பட்டாரியான இவர் தமிழ்நாடு கழகாஜர் பல்கலைக்கழகத்தின் சமூகவியல் முதுமாணிப் பட்டத்தையும் பெற்றவர். கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த்துறையில் முதுமாணிப் பட்ட கற்கை மாணவரும் கூட.

இவர் மட்டக்களப்பு பிராந்திய உள்ளாட்சி அமைவகுத்தின் சனச்சுரக அமினிடிட்டி உத்தியோகத்துறைகமும் நல்லன்றுகை வளர்ண நிலைய (Good Governance Resource Centre - GGRC) இலைண்பா எராக்கும் கடவுமிக்ரார். இவ்வெலுவவளம் வெளியிடும் செய்தி மடல்ஸுருக்கும் சிறப்பு மலர்களுக்கும் இவரே பொறுப்பாகவிடார். இத்தகைய ஆழஞ்சியும் அனுபவமும் உள்ள இலக்கியவாநிபான திரு.அன்பாடு குருஸ் அவர்கள் 'செங்கதி' இன் துணை ஆசிரியராகச் சேர்ந்திருப்பது பயன்மிக்கதொன்றாகும். அவரின் வருகையை 'செங்கதி' மக்களிடோடும் மற்றினரவேறும் வரவேற்கிறது.

எழுத்தாளர்களே! கவலானார்களே! கணக்கியவர்களே! இலக்கிய ஆரவல்லர்களே! இவ்வெநும் கவலங்களில் துணை ஆசிரியர் திரு.அன்பாடு குருஸ் அவர்களுடனும் 'செங்கதி' அம்பந்த மான உங்கள் தொடர்பிலென் வைத்துக்கொள்ளலாம்.

தொடர்பு : திரு.அன்பாடு குருஸ்

45A, பிரதான வீதி, சிலை தெருவில்,
மட்டக்களப்பு.

தே.பேரி : 077492861
மின்னஞ்சல் : croos@yahoo.com

- கெளினிநிறுத்தமாரி.

அதிகாரிப்புக்குப்

'செங்கதி' கிடூரின் கிற்மாத அந்த மட்டக்களப்பு கடங்கு அம்பந் தநுஷ்ணைக் கிளைக்கும் பூந்துவழும் தினக்கலைக்கு வாழும்போல், பால்வைக் கலைஞர் திரு.ஐ.வீ. ஜோசப் அவர்கள்.

* ஆவும் ஜோசப் அவர்கள் 1840-07-30 அன்று மட்டக்களப்பு அம்பதைப்பிற்கும் பிறக்கார். கிவாது குழ்மத இழுகப் போனாமலை. நாம் மாங்கர் ஜோசப். கிவருக்கு பெற்றீர் இட்ட பெயர் ஜோசப் முநோகாந்தூர் என்பதாலும். கிவாது தமிழக மிகுந்த கிளைப்பிரியர். கிவரிடம் வயலின் ஒவ்வொம் குருதியையிட்டிட ஒன்றும் எப்பவும் கிருந்தது. நூயாறும் பாடக்கூடியவர். ஆவும் ஜோசப் அவர்கள் கிளை கூருவானின் குடும்பத்தில் பிரத்தியால் அலைஞர் பிரபிளீஸீப் கிளைதானம் இயற்கியும்தகு எனவாம். ஆவும் ஜோசப் அவர்கள் கிளையக்காலத்தில் அவர் விட்டிலிருந்த ஏராம் போன் மூலம் கிளைத்தட்டுக்களிலிருந்து வரும் பாடல்களோடு சேர்ந்து பாடி தனது கிளை நூளங்கும் வளர்க்குவதொடர்க்காரர். கிவாது ஜோசப் கிளைகளைச் செலுத்த டாக்டர் தூணப்பிரகாரம் அவர்கள் மட்டக்களப்பு புள்ளை மிக்கூல் கல்லூரியில் பாண்ட் வார்த்தியர் நூற்றில் கிருந்தார். அவர் டெப்பட், எளாரினாட் ஆபிஸ எழுத்துக்கருவிகளை பயிற்சிக்காக விட்டிருது எடுத்து ஏந்து வாசிக்கும் போது பார்த்து கிவாது அவற்றை வாசிக்கக் கற்றுக்கொண்டார்.

* திரு.ஆவும் ஜோசப் அவர்கள் தனது ஆரம்பக் கல்லூரியான 'கெளினிறுத்தமாரி' மட்டக்களப்பு கோட்டைக்குள் மாங்கரி பால்வையும் கிளைக்கு பிறக்கு அம்பந் தநுஷ்ணையிலும் உள்ளார். கிளைக்குவிலையில் கிளைக்கு நாட்டுத்தைய கிலை பாடாலை நிறைவுகளில், கிளை நிறுந்தச்சுகளில் பால்குபற்றுவதுடன் போட்டுக்கிடையும் பால்குபற்றி பல பிரதானங்களும் பிற்பார்.

* கிளைத்துவழுவையில் பிராந்தவையில் கிவாது ஜோசப் குரு கால்கா பூந்துவழுவையில் அவர்கள் இருந்தார். கிவர் மட்டக்களப்பு கடங்கு விளக்கும் கிளைகளை கிளைக்காலத்துடுக்காக விளை கூறுவத்தினால். அத்தகைய ஒரு கருவிடம் தான் ஆபுபை கிளைக்காலையை ஆவும் ஜோசப் அவர்கள் எறியும்பார்.

★ பிள்ளை ஜேமுஸ் அவர்களின் நந்தை தன்னிடமிருந்து ஆழ்மோகியார், வயலின் கூட்டுறவுகளை வாசிக்கும் போது ஜீவம் ஜோசப் அவர்களும் கிளைவுகளை வாசிக்கார் பியானார். அவரது வீட்டிலிருந்த கிராமபோன் பெட்டி பா. ஸ் கூட்டுறவுகளை வாசிக்கடி துணையாயிருந்தது. அவரது சகோதரர்களும் பா. ஸ்கூட்டியவர்களாக இருந்தனர். இதனால் அவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து பா. ஸ்கூட்டியவர்களை வாசிக்கவும் தொடங்கினர். இந்த முறை மேடை பிரபல வாத்தியங்களை வாசிக்கவும் தொடங்கினர். இந்த முறை மேடை பிரபல இந்திய நடசத்திரங்களான இலட்சிய நடிகர் இலட்சிய நடிகை ரும்பதிகளான எஸ்.எஸ். கிராஜேந்திரன் - விஜயகுமார் ஒகியோர் இலங்கைக்கு வருகை தந்திருந்தபோது பதுளையில் அவர்களுக்குப் பிரமாண்டமான வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது. அவர்கள் முன்னிலையில் இச்சகோதரர்களின் இசை நிகழ்ச்சி இடம்பெற்றுப் பாராட்டுப் பெற்றதை இன்றும் பெருமையோடு நினைவுசூருக்றார். இவைகளில் கிடைத்த பாராட்டுகள் மேலும் உற்சாகத்தை அளித்தது. இதனால் இசைக்கலையில் இவருக்கு இருந்த ஆர்வம் இன்னும் அதிகரித்தது.

★ 1960களில் மேடை நாடகங்களுக்கு நல்ல வரவேற்பு இருந்தது. பல நாடகங்களுக்கு ஜீவம் சகோதரர்கள் இசையமைத்துள்ளனர். எழுத்தாளர் கிரா.நாகலிங்கம் (அன்புமணி) இயற்றிய ‘திரைகடல் தீபம்’ என்ற சாக்தத்திய விருதுபெற்ற நாடகத்தில் இவர்கள் இசையமைத்த ‘நீயா நானா சொல் நிலவே....’, ‘தெய்வமாகிப் போனால்....’ போன்ற பாடல்கள் பாராட்டுப் பெற்றவை. அதுபோல் ஒரையூர் கிளைவு எழுதி சாகித்திய விருது பெற்ற ‘சிங்காத்துச் சிங்காரி’ என்ற நாடகத்தில் இடம்பெற்ற ‘காத்திருப்பேன்...’ என்ற பாடல் மற்றும் ‘கறுப்பு ராஜா சிவப்பு ரோஜா’ என்ற நாடகத்தில் இடம்பெற்ற ‘கறுப்பு ராஜா...’ என்ற பாடல், ஜீவம் ஜோசப் அவர்களே எழுதி நடித்த ‘இதயம் ஓய்வதில்லை...’ என்ற நாடகத்தில் இடம்பெற்ற ‘இதயதைம் ஓய்வதில்லை....’ என்ற பாடல்கள் மிகவும் பிரபல்யம் பெற்றவை.

★ உணர்ச்சிக் கவிஞர் காசி ஆணந்தன் எழுதி இவர்களது இசையமைப்பில் 1966ம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு நகர மண்டபத்தில் இலங்கை வாளினாலிக் காக பிரபல வாளினாலி ஒலிபரப்பாளர் சானா தயாரித்த தீபாவளிக் கதும்பநிகழ்ச்சியின் போது முகப்புப் பாடலாக அமைந்த ‘மீன் மகள் பாடுக்றாள் வாவி மகள் ஒடுக்றாள் / மட்டுநகர் அழகான மேடையம்மா - கிங்கு / எட்டுத் தீசையும் கலையின் வாடையம்மா / ஏலேலோ ஏலேலோ ஏலேலோ ஏலேலோ..’ என்ற பாடல் இன்றும்கூட இலங்கையிலும் இலங்கைத் தமிழ் புலம்பியர்ந்து வாழும் வெளிநாடுகளிலும் பாடப்படும் அளவுக்குப் பெயர்பெற்றது. இதனை

முதன்முதலில் பாடியவர்கள் இவரது சகோதரர்கள் குணம் ஜோசப், நூனம் ஜோசப், மற்றும் திருமதி என்சல் கருணாரெரத்தினம் ஒகியோராவர். இதுபோன்று “மீன்பாடும் வாவிலை ஒடம் விடுவோம்....”, “வெள்ளி நில வின்லே....”, “மண்ணை நம்பி....”, “வேண்டும் சமாதானம்” போன்ற பாடல்களும் உள்ளன. இக்காலப்பகுதியில் மட்டக்களப்பு வந்தாறுபிழவை மத்திய மகாவித்தியாலயத்தில் நடைபெற்ற காப்பியப் பெருவிழாவிலும் இவரது இசைக்கச்சேரி நடைபெற்றது.

★ 1966ம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு நகரமண்டபத்தில் இலங்கை வாளினாலிக் காக நடைபெற்ற தீபாவளிக் கலைவிழா நேரடி ஒலிபரப்புக்காக ‘நரகாகரன் வதை’ என்ற நாட்டுக்கூத்தை இவர்கள் மேடையேற்றினர். மட்டக்களப்பு வரலாற்றில் முதன்முறையாக மேற்கத்திய வாத்தியக் கருவிகளைக் கொண்டு இசையமைக்கப்பட்ட நாட்டுக்கூத்து இதுவாகும். இதில் இவர்களது பிரத்து சகோதரர் காலந்திசன்ற டாக்டர் புவனேஷராசா பொரமாக மத்தளம் வாசித்து அண்ணாவிமார்களின் பாராட்டைப் பெற்றார்.

★ விஞ்ஞானத்துறையில் பயின்றிருந்த ஜீவம் ஜோசப் அவர்கள் முழுமையாக இசைத்துறைக்கு வந்தது குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும். ஒருமுறை கவிஞர் காசி ஆணந்தன் இவரிடம் நீங்கள் இந்தியாவிற்குச் சென்று இசைத்துறையில் படித்து முன்னேற்னால் என்ன? என்ற கேள்வியைக் கேட்டபோதே ஜீவம் ஜோசப் அவர்களுக்கு இசைக்கலையை இந்தியா சென்று பயிலவேண்டும் என்ற அவா எழுந்தது. இதனால் இந்தியா சென்று அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் வயலினைப் பிரதானமான பாடமாகக் கொண்டு படித்தார். வயலினை திருவாளர் புத்தார் கிருஷ்ண பிள்ளை அவர்களிடமும் மற்றும் வாய்ப்பாட்டுப் பாடங்களை திருவாளர் சாம்ப்பிரத்தி, மைலம் வஜ்ரவேல் முதலியார், ரி.என்.சீவுச்சுரமண்யம் பிள்ளை என்போரிடம் கற்றார். 1971ம் ஆண்டு சத்திரை மாதம் பரீட்சையிலே முதல் பிரிவில் சத்தியெய்து ‘சங்கீத பூஷணம்’ பட்டத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார். கீழக்குப் பகுதியிலே முதன் முதலாக முதல் வகுப்பில் சங்கீத பூஷணம் பட்டம் பெற்றவர் ஜீவம் ஜோசப் அவர்களே. இசைப் பேரரசு எம்.எஸ்.தண்டானி தேசிகர் அவர்களே அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இவருக்குப் பேராசீரியராக இருந்தார். பல்கலைக்கழகத்தின் சர்பில் திருச்சி வாளினாலி நிலையத்தின் நிகழ்வொன்றிலும் கலந்து கொண்டவர். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து இடது கையால் வில் போட்டு வாசித்து (Left Hand Violinist) வெளிவந்த மாணவன் இவர் மட்டுமே. இதுவரை அப்படி பயிற்சி எவரும் மேற்கொள்ள வில்லை.

★ பலவிதமான வாத்தியக்கருவிகளை மிகவும் திலாவகமாக இயக்குவதில் சமர்த்தரான இவர் மேலைத்தேய, கீழூத்தேய திசையிலும் பாண்டித்தியம் பெற்றவர். கிளாரினட், சக்ஸபோன், ட்ரம்பட், ட்ரெநாம்போன், புல்லாங் குழல், ரெக்கோடர், எக்கோடியன், கீபோட், நாதஸ்வரம், முகவீனை, கிட்டார், இங்கிலிஸ் மெண்டலின், ஒகன் போன்ற திருபத்தைந்தீற்கும் மேற்பட்ட வாத்தியக்கருவிகளை வாசிக்கும் வல்லமை பெற்றவர். மட்டக்களப்பில் ஒரே மேடையில் 16 வாத்தியங்களை வாசித்து ‘பல்லிசைக் குரிசீல்’ என்ற பட்டத்தைப் பெற்றவர். இதில் குறிப்பிட்டுக் கூறவேண்டிய விடயம் என்னிவெளில் விசில் எனும் சீறுவர்கள் விளையாடும் பொருளில் அதனை நூட்பமாகக் கையாண்டு பாடல் ஒன்றை இந்த வாத்தியக் கச்சேரி முடிவில் வாசித்துக் காட்டியமையாகும்.

★ கலாழுஷனம் ஜீவம் ஜோசப் அஹர்கள் தனது உயர் கல்வியின் பின்னர் திசை சூசிரியாக முதலில் வந்தாறுமிலை மத்திய மகா வித்தியாலயத் திலும் பின்பு ஏறாவூர் அலிகார் மகா வித்தியாலயத்திலும் பணியாற்றியுள்ளார். அதன் பின்னர் 1974ம் மூண்டலிருந்து புனித மக்கேல் கல்லூரியில் திசை சூசிரியாக கடமையாற்றியுள்ளார்.

★ திசைக்கலைஞரான ஜீவம் ஜோசப் அவர்கள் பல திசைக் கலைஞர்களை உருவாக்கிய பெருமைக்குரியவர். இன்று வானினாலி, தொலைக்காட்சி போன்றவற்றில் பிரபல்ய கலைஞர்களாகக் கூட திகழ்கின்ற வனஜா பூர்ணிவாசன், நிலாமதி பிச்சையப்பா, மகேந்திரன், சுஜீவா, கோகிலா தேவநாயகம் போன்ற பலரை இவர் உருவாக்கியுள்ளார். இன்றும் கூட பலர் மீலலிசையிலும் கர்நாடக திசையிலும் இவரிடம் பயிற்சிபெற்று வருகின்றனர். அதுமட்டுமன்றி வெளிநாட்டைச் சேர்ந்த பலரும் கர்நாடக திசை, புல்லாங்குழல் போன்றவற்றைப் பயின்று சென்றுள்ளனர்.

★ திசை நாடகங்கள், வில்லுப்பாட்டு போன்ற நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்திருக்கிறார். புனித மக்கேல் கல்லூரியில் முற்றிலும் வெண்கல திசைக்கருவிகளைக் கொண்டு ‘பாண்டு’ வாத்தியக்குழுவை அமைத்து திலங்கையில் முதல் முதலில் நடைபெற்ற சர்வதேச மாநாடு, திலங்கை குடியரசு பெற்ற நிகழ்வு, எக்ஸ்போ கண்காட்சி மூந்தி நிகழ்ச்சிகளில் பங்குபற்றியுள்ளார். முற்றிலும் சாஸ்திரிய திசையைக் கொண்ட கலாசார இன்னியம் ஒன்றை நாதஸ்வரம், தவால், புல்லாங்குழல் போன்ற திசைக்கருவிகளைக் கொண்டு உருவாக்கி திலங்கையிலோயே இண்டாக்கப்பட்டு முடிந்து தாழை

கலாசார ‘பாண்டு’ வாத்தியக்குழு என்ற சாதனையை ஏற்படுத்தியுள்ளார். 1995லில் கொழும்பில் நடைபெற்ற அகில திலங்கை தமிழ் மொழித்தின விழாவில் இந்த கலாசார ‘பாண்டு’ பங்குகொண்டு அதற்காக கல்வி அமைச்சின் செயலாளரினால் திரு. ஜீவம் ஜோசப் அவர்களுக்கு விருதும் வழங்கப்பட்டது. இவ்விருது இவர் திசையாசிரியராகக் கடமையாற்றிய மட்டக்களப்பு புனித மக்கேல் கல்லூரியில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. பல தமிழ்த்தின போட்டிகளில் அகில திலங்கை ரீதியில் பல வெற்றிகளை இக்கல்லூரி பெறுவதற்குக் காரணம் ஜீவம் ஜோசப் அவர்களே. புனித மக்கேல் கல்லூரி மட்டுமல்ல மட்டக்களப்பிலே உள்ள சிவானந்த வித்தியாலயம், சிசிலியா மகளிர் தேசிய பாடசாலை மற்றும் வந்தாறுமிலை, வாழுமிசேனை போன்ற திடங்களிலுள்ள பாடசாலைகளில் எல்லாம் ‘பாண்டு’ வாத்தியக் குழுவின் வளர்ச்சிக்கு இவர் பணியாற்றியுள்ளார்.

★ மட்டக்களப்பில் தனது சகோதரர்களுடன் இணைந்து ‘ஜீவம் திசைக்குழு’ அமைத்து திசைக்கச்சேரிகள் பல நடாத்தியவர். பற்காலத்தில் மட்டக்களப்பில் ஜீயம் திசைக்குழு, ஆகவன் திசைக்குழு, உதயா திசைக்குழு போன்றவை உருவாவதற்கு ஜீவம் திசைக்குழுவே முன்னோடியாக அமைந்தது. தற்சமயம் வடக்கு கீழக்கீல் கிளாரினட்சில் கர்நாடக திசைக்கச்சேரி செய்வது ஜீவம் ஜோசப் மட்டுமே. வயலின், கிளாரினட், சக்ஸபோன், புல்லாங்குழல், மெண்டலின் போன்ற திசைக்கருவிகளைக் கொண்டு கர்நாடக திசைக்கச்சேரி செய்வது திதுவரை எவரும் செய்யாத சாதனை.

★ பல கிறிஸ்தவ வானினாலி நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்திருக்கிறார். திதைவிட ‘கிரவினில் வந்தார்’ (மேடை நாடகம்), ‘அனைக்கும் கரங்கள்’ (திசைச் சித்திரம்) நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்திருக்கிறார். தற்சமயம் கோயில் களில் பாடுவதிலும் பாடல் பயிற்சிகளை வழங்குவதிலும் ஈடுபட்டு வருகின்றார். மட்டக்களப்பு புனித செபல்தியான் பாடல்குழு தற்போரு திவருடைய பொறுப்பிலேயே உள்ளது. ‘அனைக்கும் கரங்கள்’, ‘கப்பலேந்தி கானங்கள்’ எனும் கிறிஸ்தவப் பாடல் அடங்கிய ஒலிப்பதிவு நாடாக்கள் இவரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. ‘கலைக்குயில்’ என்ற ஒவ்நாடாவுக்கு திசை தியக்கம் செய்துள்ளார்.

★ மட்டக்களப்பு நாட்டியக்கச்சேரிகளின் சீற்புக்கு ஜீவம் ஜோசப் அவர்களின் பக்க வாத்திய திசையும் முக்கிய காரணமாகும். இந்தியாவிலிருந்து வருகை தந்திருந்த திருமதி உமா ஆணந் அவர்களின் மாணவியின் அரங்கேற றத்திற்கு ஜீவம் ஜோசப் அவர்களே திசை வழங்கியிருந்தார்கள். தனிக்கச்

சேரி, குழு நடனங்கள், கிராமிய நடனங்கள், நாட்டிய நாடகங்கள் எந்த நிகழ்ச்சி எனினும் கிவரது வாத்திய கிசையினால் மெருகூட்டப் படுவதைக் காணலாம். நடனமா அதன் கிசையா சிறப்பாகவுள்ளது என பார்ப்பவரை சிந்திக்க வைப்பதாக கிவரது கிசை அமைந்திருக்கும். கிவர் பல வாத்தியங்களை வாசிப்பதில் தேர்ந்தவராதலால் எந்த நடனத்திற்கு எந்த வாத்தியத்தை வாசித்தால் சிறப்பாக இருக்கும் என அறிந்து மேற்றிடக்குத்து வாசித்து அந்த நடன நிகழ்ச்சியை மேலும் மூகுபடுக்குவார். நாட்டியத்தற்காக ஜீவம் ஜோசப் கிவர்கள் ஒழுந்து பணி மட்டக்களப்பில் எனைத்து நடனக்கலைஞர்களாலும் பாராட்டப்பட்டு வருகின்றது. குறிப்பாக மட்டக்களப்பு ‘பரதகலாலயா’ நிறுவனத்தின் நடன நிகழ்ச்சிகளுக்குக் கடந்த ஒருபது வருடங்களுக்கும் மேலாக கிசை வழங்கி வருகிறார்.

- ★ 1995 பரதகலாலயாவின் நடனாஞ்சலி நிகழ்வில் கழுகும் மயிலும் சண்டையிடும் காட்சியாக தனி ஒவர்த்தனம் நிகழ்வுக்கு மிகவும் திறம்பட கிசையமைத்து ரசீகர்களைத் தன் கிசையினால் கட்டிப்போட்டவர். கிடே போல குறத்தி நடனப் பாடல் ஒன்றும் கிவர் கிசையமைத்துப் பாராட்டைப் பொறுத்து. செவ்விந்தியர் நடனப் பாடல் ஒன்று திரு.சௌந்தரராஜன் (அபிஃப், மட்/இந்துக்கல்லூரி) அவர்களால் எழுதப்பட்டு ஜீவம் ஜோசப் அவர்முனால் கிசையமைக்கப்பட்டது. ‘செந்திப்பந்தச் சுடர்களை ஏந்தி’ எழும் கூப்பாடல் நடனம் மிகவும் பாராட்டைப் பெற்று பல மேடைகளில் அடிப்பட்டிரு. இதற்கென்றால் ‘செங்கத்தோனே’ எனும் கலை நடனப்பாடல், ‘பலே பலே’ பஞ்சாப் நடனப் பாடல் போன்ற எண்ணிலடக்காது பாடல்கள் கிவர் கிசையமைத்து மிகவும் பாராட்டுப் பெற்ற பாடல்களாகவும் நடனங்களாகவும் விளங்குகின்றன. மேலும் பல நாட்டிய நாடகங்களுக்கும் திறம்பட கிசையமைத்து அதை மேடையேற்றும் வரையிலும் ஒத்து கழுப்புத் தந்து நிகழ்ச்சிகளின் தராதரம் அறிந்து அடக்கமாக பெருமை பெறும் ஒரு நிறை குடமான கலைஞர். கிவர் கிசை அமைத்த நாட்டிய நாடகங்களில் ‘அமீர்தஶாகரம்’ (1995), ‘அனுகுமா’ (2000), ‘துருபதன் சர்தம்’ (1999), ‘விடைகொடு தாயே’ போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.
- ★ ஜீவம் ஜோசப் அவர்கள் மட்டக்களப்பு சவாமி விபுலானந்தர் கிசைநடனக் கல்லூரியில் பட்டப்படிப்பை மேற்கொண்டுவரும் மாணவர்களுக்கு மேலைத் தேய வாத்தியங்களின் கிசை பற்றிய விரிவுரைகளையும் நிகழ்த்தியுள்ளார். கிவர் கியற்றிய பாடல்கள் பாடசாலை சங்கீத பாடத்திட்டத்திலும் இடம் பெற்றுள்ளன. ‘சங்கீத வீணை...’, ‘மண்ணை நம்பி...’ மூக்கை பாடல்கள் கிவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்கவை.

பெற்ற பட்டங்களும் கெளரவங்களும் :

- ★ பல்லிசைக் குரிசில் - மட்/தமிழ்க்கலாமன்றம் (1964)
- ★ அழுதம் தங்கப்பதக்கம் - கொழும்பு ‘அழுதம்’ பக்தரிகை (1965)
- ★ பொன்னாடை கெளரவம் - மட்/ சங்கீத சபா (1972)
- ★ MERIT AWARD - ROTARY CLUB OF BATTICALOA (1975)
- ★ கலைஞர் கெளரவம் - வடக்கு - கழக்கு மாகாண திலக்கிய விழா (1995)
- ★ உலக தொடர்புதின விருது - மட்/சமூகத்தொடர்புகள் நிலையம் (1995)
- ★ கலைஞர் கெளரவம் - மட்/மண்முனை வடக்கு பிரதேச செயலக கலாசாரப் பேரவை (1997)
- ★ கலாபூஷணம் விருது - கலாசார அலுவல்கள் தீணங்க்களம் (1998)
- ★ கிசைஞானி விருது - மட்/புனித மிக்கேல் பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கம் (1998)
- ★ ‘கிள்ளை வேந்தன்’ பட்டமும் பாராட்டும் - மட்/புனித மிக்கேல் பழைய மாணவர் சங்கம் (1998)
- ★ கலாசார ‘பாண்ட்’ கிசைக்காக விருது - அகில திலங்கைத் தமிழ் மொழித்தின விழாவில் (1998)
- ★ விருதும் பாராட்டும் - மட்/ புனித சீசிலியா பெண்கள் பாடசாலை (1999)
- ★ ‘கிசைப்பேராளி’ பட்டம் - மட்/ கல்வித்தீணங்க்களம் (1999)
- ★ சமாதானப்பாடலுக்கான விருது - மட்/எகேட் (EHED) நிறுவனம் (2001)
- ★ மட்டக்களப்பு புனித மிக்கேல் கல்லூரியின் பழைய மாணவனான திரு.ஜீவம் ஜோசப் அவர்கள் அக்கல்லூரியிலேயே கிசை ஒசிரியராகக் கடமையாற்றி உப அதிபராக உயர்வு அடைந்து ஓய்வுபெற்றார். ஜீவம் ஜோசப் அவர்கள் கிசைக்கலைஞர் மட்டுமல்ல ஒரு சிற்பக் கலைஞரும் கூட. புனித மிக்கேல் கல்லூரியின் முன்னைய ஸ்தாபகர் வண.போன்ற அடிகளாரின் உருவச் சீலையையும், தற்போது மட்டக்களப்பு நகரில் காட்சிதரும் திருவள்ளுவர் சீலையையும் வடித்தவர் கிவரே.
- ★ மட்டக்களப்பின் கிசைத்துறை முன்னோடிகளுள் மிக முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ள திரு.ஜீவம் ஜோசப் அவர்களை ‘செங்கத்தீ’ கிதழின் கிம்மாத அதிதியாக அறியத்தருவதில் ‘செங்கத்தீ’ பெருமையும் மகிழ்ச்சியுடைகிறது.

- ஆசிரியர்.

விசில் குந்து விசித்துரை சிறுபவம்

| ஜெய் ஜோஸ்

பல ஒண்டுகள், பல நூறுமேடைகளில் பலவிதமான இசை நிகழ்ச்சிகளில் பங்கு கொண்ட என் கலைப் யயனத்தில் மறக்கமுடியாத சம்பவங்கள் பல உள்ளன. ஆயினும் மட்டக்களப்புத் தமிழ்க் கலாமன் றத்தினர் கொழுப்பு மாநகரில் நடாத்திய மன்றத்தின் முதலாவது ஒண்டுப் பூர்த்திக் கலைவிழாவில் எனக்கு ஏற்பட்ட அனுபவத்தை என்னால் என்றுமே மறக்கமுடியாது. இந்த இடத்தில் யார் இந்தக் கலாமன்றத்தினர் என்ற விபரம் இப்போதுள்ள பலருக்குத் தெரிந்திருக்க முடியாது என்ற காரணத்தால் அவர்களைப் பற்றிச் சிறிது கூற விரும்புகின்றேன். 1960, 1970களில் மட்டக்களப்பில் கலை, இலக்கியப் பணியாற்றிய இவர்கள் தான் முத்தமிழ் வீத்தகர் விழுானந்தருக்கு உலகிலேயே முதன் முதலாக முழு உருவச்சீலையை நிறுவியவர்கள். இச்சிலை மட்டக்களப்பு நீதிமன் றத்தின் முன்னால் அமைந்துள்ளது. மட்டக்களப்பு ‘வெபர்’ மைதானத்தில் அமைந்துள்ள திறந்தவெளி அரங்கத்தை நிர்மாணித்து மட்டுநகர் மக்களுக்கு வழங்கியவர்களும் இவர்களே. இந்த மட்டக்களப்புத் தமிழ்க் கலாமன்றத்தினரின் முதலாவது ஆண்டு நிறைவைக் குறிக்கும் கலைவிழா அப்போது வெளியாகி வந்த தமிழ் நெஞ்சன், ஜெயசீலன் என்பவர்களை ஒருசிரியராகக் கொண்ட ‘அமுதம்’ பத்திரிகையின் ஒக்ரவில் கொழும்பு விவோகானந்தா மன்றபத்தில் 03.04.63, 04.04.63 ஒக்கிய திகதிகளில் நடைபெற்றது. முதல்நாள் கலைவிழாவில் எனகு இசை அமுதம் என்ற

நிகழ்ச்சி இடம்பெற்றது. ஒன்றாகப் பதினான்கு இசைக் கருவிகளை மீட்டியபின்பு இறுதியாக அக்காலத்தில் குழந்தைகளின் விளையாட்டுப் பொருளாகக் கோயில் தீருவிழாக்களில் விற்பனை செய்யப் படும் பத்து சதும் பெறுமதியான வீசிலில் ஒரு பாட்டை வாசித்து நிகழ்ச்சி சீயை நிறைவு செய்தேன். நிகழ்ச்சி பலரது பாராட்டைப் பெற்றது. குறிப்பாகப் பத்துச்சத வீசிலில் பாட்டுவாசித்தமை பற்றிப் பரவலாகப் பேசப்பட்டது. இரண்டாம் நாள் நிகழ்ச்சியில் நான் வழங்கபோல வயலின், புல்லாங் குழல், எக்கோடியன், கிளாரிநட், சக்ஸபோன், நாதஸ்வரம் பீபான்ற பதினான்கு வாத்தியக் கருவிகளை வாசித்தபின்னர் பத்துச்சத வீசிலை வாசிக்க எடுத்தேன். அதுவரையில் கரகோசம் மட்டுமே எதிரா லித்த மண்டபத்தில் சற்றும் எதிர்பாராதவகையில் பல பக்கங்களிலிருந்தும் நூற்றுக்கணக்கான வீசில் ஒலிகள் எழுந்தன. மண்டபமே வீசில் ஒலிகளால் அதர்ந்தது. நான் செய்வதறியாமல் திகைத்துப்போய் விட்டேன். வீசில் ஒலி ஓய்வதாக இல்லை. நிகழ்ச்சியை முடித்துவிடலாம் என எனது குழுவினர் சொன்னார்கள். இந்த வேளையில் மண்டபத்தின் முன்விசைபில் அமர்ந்திருந்த மூரர் நடிகவேள் வடை வீரமனி அவர்கள் திடீரென எழுந்து மண்டபத்திலிருந்தவர்களை ஒர் மிகுக்கான பார்த்துவிட்டு மண்டபத்தின் நடுவால் நடந்து பின்னால் சென்றார். என்ன ஒச்சரியம்! உடனே அத்தனை வீசில் சத்தங்களும் அடங்கிப்போயின. எங்கும் நிசுப்தம் நிலவியது. மண்டபத்தின் பின்னால் நின்ற நடிகவேள் என்னைப் பார்த்து நிகழ்ச்சியைத் தொடருமாறு கையை அசைத்தார். நானும் குணிச்சலோடு வீசிலை எடுத்து அப்போது பிரபலமாகியிருந்த ‘சீட்டுக் குருவி முத்தம்கொடுத்து’ என்ற பாடலைப் பலத்த கரகோசத்தின் மத்தியில் வாசித்து முடித்தேன். அதன்பின்பு மண்டபத்தில் வீசில் சத்தும் ஒலிக்கவே இல்லை. அன்று நடிகவேள் வடை வீரமனி அவர்களுக்கு இருந்த ஒளுநை கண்டு நாம் வியந்து போனோம். அன்று எனக்கு அப்போது இலங்கை வாணினாலியின் தமிழ் நிகழ்ச்சி அதிகாரியாக இருந்த ‘நாவற்குழியூர்’ நடராஜன் அவர்கள் ‘அமுதம்’ பத்திரிகைக்காக தங்கப் பதக்கம் சூட்டிக் கொள்வித்தார்கள். இலங்கை வாணினாலியில் ‘கண்டும் கேட்டதும்’ என்ற நிகழ்ச்சியில் எனது இசை நிகழ்ச்சி முழுமையாக ஒலிபரப்பப்பட்டது. வீசில் தந்த இந்த வீசித்திரமான அனுபவத்தைச் ‘சொங்கதீர்’ பிழைப் பக்கர்ந்துகொள்வதில் நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.■

■ சிறுக்கை

பராஸ் என்பவன்
ஊர்வெல் ஏற்கும்
ஷ்டி ஸ்ரீ பாத்திரம்.

உந்தலவன்
போன்னாங்காரனாகவும்
கூாலைகாரனாகவும்
ப்ரதிர்ஷப்பட்டுள்ளான்.
வேறு

சீலரவனையொரு
புரத்தகாரனாகவும்
காட்ட

முயன்றுள்ளனர்.

**பேர் லாகர்
கவில்ஸ்ற்றம்**

ரொல்ல
முயல்பத்தைத்தான்.

தனது இருண்ட சிறைக் கதவு திறக்கப்பட்டபோது பராஸால் அதனை
நம்பவே முடியவில்லை. உயிர்த் தண்டனை விதிக்கப்பட்டு ஏற்கனவே
மரணித்துப் போன அவனுக்கு, இவ்வகைக் கைதிகளை மரணதண்டனை
நிறைவேற்ற அழைத்துச் செல்லும் விதமே தனியானது என்பதனைத்
தனது நீண்ட சிறைவாழ்வில் கண்டு சலித்துப் போயிருந்தவன் அவன்.
அவனது ஆச்சர்யத்துக்குக் காரணமுமதுதான்.

நீண்ட இருட்டிலே கிடந்த அவன் வெளிச்சத்துக்கு வந்தபோது
அந்த வெளிச்சத்தை எதிர்கொள்வதிலவன் பட்ட அவஸ்தையிருக்கிறதே,
அது சொல்லுந்தரமற்றது.

ரோம சாம்ராட்ஜியத்தின் இருக்கமற்ற போர்வீர்கள் அவனைத் தொட்டு
வழிகாட்டி அழைத்துச் சென்ற விதத்திலிருந்து எதனையுமே அனுமானிக்கத்
தெரியாதவனாயிருந்தான் அவன். அந்த அவர்களின் தொடுகை அவனைக்
கொலைக்களத்திற்குத் தள்ளிக் கொண்டுபோகுமொன்றாய்க் கெரியவில்லை
யென்பதை மட்டும் அவன் நிச்சயித்துக் கொண்டான்.

ச.ச.பாய்வா

வெளிச்சத்திற்குக் கண்கள் பழக்கப்பட்ட பின் அவன் கண்டதோ
அந்தப் பழைய போர்வீர்களையல்ல. அவர்களில் வழமையாகத் தென்படும்
உக்கிரம், இரக்கமின்மையென எதுவுமே அன்று அவர்களிடம் தென்பட
வில்லை. ஏதோவொன்றைச் சாதித்துவிட்டதான் கர்வம் அவர்கள் முகங்களில்
பரவியிருந்தது.

பராஸ் நேராக உலைக்களத்துக்கு அழைத்துவரப்பட்டுக் கைகால்
விலங்குகள் உடைக்கப்பட்டபோது அந்தப் பேரதிசயத்தை எண்ணி வியந்த
அவன் படை வீரர்களை ஏதோ கேட்க எத்தனிக்க, அவர்களோ இவனை
“வாயை மூடிக் கொண்டு வா” என்பது போல் சைகை செய்து அழைத்துக்
கொண்டு போனார்கள்.

திடாரித்த தேகம், நீண்டு வளர்ந்த கறுத்த கேசம், சிவந்த தாடி,
புரிந்துகொள்ள இயலாதவாறு அடர்த்தியான இமைகளுக்குள் அமிழ்ந்து
போன ஆழமான கண்களைக் குழம்பியதொரு முகத்தோற்றுத்துடன்,
யெருசலேமின் சூ(B)பி சமவெளிகளிலும், ஹிஹாய் பாலைவெளிகளிலும்,
சாக்கடல் ஓரங்களிலும், மோலம் மலைச் சரிவுகளிலும் அடித்த கொள்
ளைகள், ரோம சாம்ராஜ்யத்துக்கெதிராகப் புரிந்த கொலைகளுக்கு
மெனப் பெற்ற ஒட்டுமொத்த உயிர்த் தண்டனை தனக்கினியில்லை
யென்பதை மட்டும் அவனது நித்திய விலங்குகள் உடைக்கப்பட்டிலிருந்து
தெளிவாயிற்று பராஸாக்கு.

வேண்டுமெனில் இன்னொன்று நடக்கலாம். சைப்பிரளின் தாமிரச்
சரங்கங்களில் சாகும்வரை அவன் அடிமையாக்கப்படலாம். அவ்வாறு
அடிமையாயிருப்பதைவிட சிலுவையில் உயிர்த் தண்டனை அனுபவிப்பது
உகந்ததுபோல் தோன்றியது அவனுக்கு. தாமிரச் சரங்கங்களிலிருந்து
தெய்வாதீன்மாகத் தப்பிவந்த ஒருசிலர் மூலமாக அறிந்துகொண்டதுதான்
அது. இருவரிருவராக நித் திய சங் கிலியில் மரணம் வரை
பினைக்கப்பட்டிருப்பது எத்தனை கொடுமை.

☆☆☆

தன்னெதிரே கைவிலங்கோடும், அசங்கடிக்கப்பட்ட உடலோடும் நிற்கு
மந்த மெல்லிய நெடிய உருவத்தை எங்கோ பார்த்ததை பரபாஸ் மனத்தி
ரையில் கொண்டுவர முயல்கிறான். தோல்விதான் மிஞ்சுகிறது. அந்த
முகம் அவ்வளவு எளிதில் மறந்துவிடக்கூடியதொன்றாயிருக்கவில்லை
அவனுக்கு. எதிரும் புதிருமான இருவருக்குமிடையில் நிகழ்ந்த அந்த
ஒரேயொரு சந்திப்பும் பரபாஸினுள் ஒரு யுகப் பிரமையை சுற்றே விதைத்து
விட்டிருந்ததை இன்றல்லவோ அறுவடை செய்கிறானவன்.

13 இந்திரி
சித்திரை 2009

பரபாஸூக்கு சுய நினைவு திரும்பியபோது, அங்கு ரோமாபுரியின் அரசு பிரதிநிதி பிலாத்து நின்றிருந்தான். அவனுக்கெதிரே வேதபாரகர், பிரதான ஆசாரியர், கொஞ்சம் பொதுமக்களை ஒரு சிறு கூட்டம் கோவங்களை மூப்பிக்கொண்டிருந்தது.

இதனால் பரபாஸ் சிறிது கிலேசமுறுகிறான். ஒருவேளை தன்னைத் தான் மீண்டும் சிறையில் தள்ளவேண்டுமெனக் கோஷமெஞ்புகிறார்களோ என்னவோ என எண்ணிக்கொண்டிருக்க, பிலாத்து கூட்டத்தை நோக்கிக் கையசைக்கிறான். அது அமைதி கொள்கிறது.

“இதோ பரபாஸ்... இதோ இயேக்... உங்களுக்கு யாரை நான் விடுதலை செய்ய...” இயேக் என்கிற அந்த மந்திரச் சொல்லைக் கேட்டதும் பரபாஸின் நினைவுகள் சரங்கட்டுகின்றன. யெருசலேம் ஆலயத்தில் அம் மனிதரைக் கண்டது, ரோம சாம்ராட்சியத்துக்கெதிரான அரசொன்றை அமைக்க அவரைத் தன்னோடு அழைத்தது. அதற்கவர் தன்னுடைய ராட்சியம் இவ்வுலகைச் சேர்ந்ததல்ல என்றுரைத்தது என எல்லாமே அவன் நினைவுக்கு வருகின்றன.

தந்செயலான அந்தச் சந்திப்பும் விசித்திரமானதோன்றுதான். முகத் தில் எவ்வித சலனமுமின்றிய தீட்சன்யமான அந்தப் பார்வை பரபாஸுக்குச் சொல்லிவைத்தவை ஏராளம். ஒருகணம் இந்த மனிதர் பின்னே செல்வோமா என்று கூட எண்ணியவனவன், ஈரமான நினைவுகளோடவன் ஸ்தம்பித்து நின்றான்.

“பரபாஸை விடுதலை செய்... இயேகவை சிலுவையில் அறை....” கோவங்கள் பலத்துக்கொண்டிருந்தனவேயொழிய தணிவதாய்க் காணோம். இதனை வெறுமேனொயாரு மனப் பிறழ்வின் விகாரமென ஒதுக்கிவிடவும் அவனால் முடியவில்லை.

“இந்தக் கலிலேயன் மீது குற்றமொன்றையும் காணவில்லையே. இந்தப் பழியல்லாம் உங்கள் மீது விழாதா?” என்கிறான் பிலாத்து. இயேகவை விடுவிக்க வேறு மார்க்கங்கள் தோணவில்லையவனுக்கு.

“அந்த மனிதனின் மரணப்பழி எங்கள் மீதும், எங்கள் சந்ததிமீதும் விழட்டும்” என்று கர்ச்சிக்கிறது கூட்டம். சகல பிரயத்தனங்களும் தோல்வி யற்ற நிலையில் இயேகவைக் கூட்டத்திடம் கையளித்து அகலுகிறான் பிலாத்து. அதுவரை நடந்தவைகளின் பின்னனி புரியாதவனாய், தனக்குக் கிடைத்த அந்த எதிர்பாராத விடுதலை பற்றிய பிரக்ஞை சிறிதுமற்று சிலை யாகினான் பரபாஸ்.

ஆனாலவனுக்கு ஒன்றுமட்டும் நன்கு புரிந்திருந்தது. தனது விடுதலை எந்தளவுக்கு நியாயமற்றதோ, அந்த மனிதன்மேல் விதிக்கப்பட்ட தண்ட ணையும் அந்தளவு நியாயமற்றதென்பது.

யெருசலேமில் ‘பாலோவர்’ என்கிற பாஸ்கா விருந்தின்போது கைதி யொருவன் விடுதலை செய்யப்படும் வழக்கமிருப்பதையும் அவன்றிவான். அதுதான் இம்முறை அந்த விடுதலை தன் தலையில் விடுதலை அவன் கணிப்பு - இலகுவில் விடுதலை செய்யப்படுமளவுக்கு சாதாரண குற்றங்களைத் செய்தவன் அவனல்லன் என்பதும் அனைவர்க்கும் தெரியும். இருந்தும் அந்த மனிதன் செய்த புதுமைகளுக்கீடாயிருந்தது பரபாஸுக்கு அவன் விடுதலை.

அதன்பின்னர் போர் வீரர் பரபாஸை அங்கு நிற்கவிடவில்லை. தள்ளிக்கொண்டு வந்தவனை அங்கே முற்றத்தில் குளிர்காய்ந்துகொண்டு, அம்மனிதனின் முடிவைப்பற்றியிருந்துகொள்ள ஆலஹுடன் கடியிருந்துவர்களோடு தள்ளிவிட்டார்கள். அப்போது நேரமோ இரண்டாஞ்சாமாயிருந்தது.

பரபாஸ் குளிர்காய்ந்துகொண்டிருந்தவர்களோடு இணைந்துகொண்டான். அவர்களில் ஓரிருவருக்கு அந்த மோசமான பேர்வழி பரபாஸைத் தெரிந்திருந்தது. ஆனாலும் எவரும் அவனோடு பேசத் துணியவில்லை.

அக்கூட்டத்திலிருந்தவர்களுள் ஒருவனை எங்கோ பார்த்த ஞாபகம் பரபாஸுக்கு. சட்டென அம்மனிதன்பக்கம் தன் விரலை நீட்டினான்.

- “நீ....!”
- “நானா....!”
- “ம.... நீதான். உன்னையெங்கோ கண்டிருக்கிறேன். நெருக்கமாக, மிக நெருக்கமாக இல்லையா...?” இவ்வாறான கேள்விகளால் ஏலவே அசெள கரியத்துக்குள்ளானவன் போலவும் முகத்தை வேறு பக்கம் திருப்பியவாறு,

“என்னையா கேட்கிறாய்! இருந்திருக்காது. நானந்த மனிதருடன் இருந்தில்லை. எனக்கவரைத் தெரியவே தெரியாது”.

தான் கேட்காததற்கெல்லாஞ் சேர்த்து அம்மனிதன் பதில் சொன்ன போது பரபாஸுக்குச் சந்தேகம் வலுத்தது. கலவரப்பட்டவனாய் பதில் சொன்ன அவனைப் பரபாஸும் விடுவதாயில்லை

- “எந்த மனிதனோடு நீ இருந்திருக்கவில்லையென்கிறாய்?”
- “இயேகவுடன் தான்”

- “அப்படியா! நானதைப் பற்றிக் கேட்கவில்லையே. உன்னிடம் நான் கேட்டதென்ன நீ சொல்வதென்ன....?”
- “இல்லை... நான் நினைத்தேன் அந்த மனிதர் நிமித்தமாய்த்தான் கேட்கிறாயோவென்று” என தன்னையுழுபியாமல் உள்ளிலிட்டுத் தன்னைச் சுதாகரித்துக்கொள்ள முயல்கிறான்.
- “இப்போது புரிந்தேவிட்டது நீ அந்த மனிதனுடன் இருந்தவன் தானென்று. நீயாகவே உன்னை உளாறிக் காட்டிக்கொடுத்துவிட்டாயே... முட்டாள். உனக்குப் பொய் சொல்லக்கூடத் தெரியவில்லையே”

பரபாஸ் பலமாகச் சிரித்தான். அவனது கண்களிலிருந்து கண்ணிரவுமளவுக்குச் சிரித்தான். அவன் சிரித்துத்தான் எத்தனை நாளோ அவனுக்கே தெரியாது. தப்பமுடியாதென இறுமாந்திருந்தவன் திரும்பிப் பார்த்த போது அம்மனிதன் அங்கிலலை.

நெருப்பின் கதகதப்பும், நீண்டநாள் நிம்மதியான நித்திரையற்றிருந்த அசதியும் சேர்ந்து உறங்கிப்போன பரபாஸை வீர்கள் தட்டி உதைத்து எழுப்பியபோது, அம்மனிதர் இயேசு இருத்தம் தோய்ந்தவாறு சிலுவையுடன் போர் வீர்கள் நடுவில் நின்றிருந்தார்.

கொல்கொதா என்னும் கொலைக்களத்தை நோக்கிய அப்பயணத் தின் போது அம்மனிதர் இயேகவைச் சுற்றிப் போர்வீர்கள் சென்றனர். அவர்களைத் தொடர்ந்து நான்கைந்து பெண்கள்.

கொலைக்களத்துக்கு இட்டுச் செல்லப்படும் அந்த ஊர்வலத்தின் பின்னால் ஊர் மனைவரை சென்ற, விளையாடிக்கொண்டிருந்த சிறுவர் கூட்டமும், திரும்பிக்கொண்டிருந்தது. அவர்களுக்கு அதுவரைதான் அமைதி.

சிலுவையைச் சுயந்து செல்லும் அம்மனிதரைச் சிலர் நின்று வேடிக்கை பார்த்தனர். சிலர், தங்களுக்கு அப்பாற்பட்டதாய் என்னிக் கவனத்தில் கொள்ளாதிருந்தனர். இந்த வாடிக்கை நிகழ்ச்சி சிலருக்கு வேடிக்கையாயிருந்தது. பரபாஸைப் போல இதன் பின்னணி புரியாதவர்களாயும் அவர்களிருந்திருக்கலாம்.

ஒருவன் தண்டிக்கப்படுவதற்காகத் தான் விடுதலை செய்யப்பட்டதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதவனாய் பரபாஸ் அந்தக் கூட்டத்தைவிட்டு வெகு தூர்த்தில் பின்தொடர்ந்தான்.

அவ்வாறு சென்றவனுக்கு அவனது விடுதலை அவனையறியாதவொரு பரவச உணர்வை அவனுள் உண்டாக்கினாலும், அந்த விடுதலையே பெருஞ்சுமையாயிருந்தது அவனுக்கு.

தான் யார்? இயேசு என்கிற அம்மனிதர் யார்? தான்திகம் கேள்விப்பட்ட அந்த நீதிமானைத் தன்னுடன் ஓப்பிடவேண்டிய காலத்தின் தேவையென்ன? ஒருவரையொருவர் நேசியங்கள் என்று சொன்னதோ புதுமைகள் பரிந்ததோ, ஆலயத்தை உடையுங்கள். மூன்று நாளிலதைக் கட்டுவேணன்று சொன்னதோ எவ்வாறு குற்றமாகும்? அது அவ்வாறெனில், தான் புரிந்த கொலை, கொள்ளை அரச விரோதச் செயல்களை எவ்வாறு பட்டியலிடுவது? இதுவுமென்ன... ஒருவித நிஷ்ட்கரண அவஸ்தையோ....!

சிலுவையைச் சுயந்து செல்லும் அம்மனிதரைப் பின்தொடர்ந்து சென்ற பெண்களில் சிலர் அழுதனர். ஆனால் ஒருத்தி மட்டும் ஒருகணம் விடாமல் அழுதுகொண்டே சென்றாள். அவள் நிச்சயம் அம்மனிதரின் தாயாக இருக்க முடியாது. அவ்வளவு இளமையுடன் இனிமையானவளாயுமிருந்தாவள் பரபாஸ் கண்ணுக்கு. அம் மனிதனோடு அறியாயமாக இணைத்துப் பேசப் பட்ட அவள், இவளாகத்தானிருக்க வேண்டும். ஆனாலுந்த நீதிமான் மட்டில் அவரது எதிரிகளால் அவிழ்த்துவிடப்பட்ட கட்டுக்கதைகள் எதுவுமே நம்பும் படியாயில்லை.

ஊர்வலம் கொல்கொதாவின் அடிவாரத்தை அடைந்ததும் அங்கு வேறிருவர் (அவர்களும் குற்றவாளிகள் போலிருக்க வேண்டும். சங்கிலியால் பிணைக்கப்பட்டிருந்தனர்) நின்றிருந்தனர். அந்த இருவரோடு இம்மனிதர் இயேகவைத் தவிர வேறொவரையும் அதற்குமேல் போர் வீர்கள் அனுமதிக்கவில்லை. பரபாஸ் அழுதுகொண்டு நின்றவர்களை நெருங்க முயற்சித்தான். அவர்களோ இவனை விட்டுவிலக்கவே செய்தனர். ஒருவேளை பரபாஸால் அம்மனிதரின் மரணத்தைத் தடுத்திருக்க முடியுமென்று அவர்கள் கருதினார்களோ என்னவோ.

அதன்பிறகு சில மணிநேரங்களுக்கு மலையுச்சியில் என்ன நடக்கின்றதென்றே தெரியாதவண்ணம் ஏதோ நிகழ்ந்துகொண்டிருந்தன. ஆனால் இடைக்கிடை அவலக் குரல்களும் சந்தியும் கேட்டவண்ணமிருந்தன. ஆயினும் எதுவுமே தெளிவாயில்லை. ஆனால் அதற்கெல்லாம் பின்னர் அவன் கண்டகாட்சி.... கொடியது. அந்த முதலாவது சிலுவை கபாலமலையில் நிறுவப்பட்டபோது அதிலந்த மனிதர் ஈவிரக்கமின்றி அழையப் பட்டிருந்தார். அதுவரை மலையுச்சியில் கேட்ட சம்மட்டி ஒலிகளினதும் அவலக் குரல்களினதும் அர்த்தம் இப்போதுதான் பரபாஸாக்குப் புரிந்தது. நிர்வாணியாய் அழையப்பட்டிருந்த அம்மனிதனை ஏறிட்டுப் பார்க்க முடியாமல் பெண்கள் கூலைகளைத் தாழ்த்திக் கொண்டனர்.

பரபாஸ் எத்தனையோ பாதகங்களைச் செய்திருக்கிறான். ஆனால் இவ்வாறானதொரு கொடிய காட்சியை இன்றுதானவன் காண்கிறான். இவையெல்லாம் ஏலவே அவன் வேண்டுமென்றே தவிர்த்துக்கொண்ட விடயங்கள்.

இடைவிட்டிடை அம்மனிதர் சிலுவையிலிருந்தவாறு வாய்திருந்து ஏதோ சொல்வது தெரிகிறது. அது என்னவென்பதுதான் எவருக்கும் புரியவில்லை. அந்தக் கணங்களிலெல்லாம், கூடியிருந்த பெண்களின் பிரலாபம் அதிகரித்தது.

அம்மனிதரிலிருந்து துடிப்புகள் படிப்படியாய்க் குறைந்துகொண்டு போகும்போதே பரபாஸ் அனுமானித்துக்கொண்டான் அம்மனிதரின் உயிர் அடங்கிக்கொண்டிருக்கிறதென்று.

திடீரென அம்மனிதரின் இறுதிச் சக்திகளெல்லாம் ஒன்றினைந்து உடல் சிலுவையினின்று மேலெழ அம்மனிதன் எழுப்பிய ஓலியிருக்கிறதே... அது... மனித குலமே அந்றுப்போன பிறகு சீவிக்க நேர்ந்த கடைசி மனிதன் குரலுக்கொத்ததாயிருந்தது.

திடீரென ஒரு அசாதாரன நிலை. ‘ஓலிவைரக் கிளைகளுக்கிடையில் குரியனின் கிரணங்கள் அஸ்தமிக்க, கபாலமலையை இருள்குழிந்து கொள்கிறது. அம்மலையிலிருந்து அவன் காதுகளைச் செவிடாக்குமளவுக்குப் பேரதிர்வெகளும், தாங்கமுடியாத மின்னற்கீற்றுகளுமெனத் தாங்க முடியாத அதிர்வுகளிருந்து பரபாஸ் மீண்டோது அம்மனிதர் மரணித்திருந்தார். எங்கும் எதிலும் அவரது மரணம் ‘அகால மரணம்’ என்றுதான் எழுதப்பட்டிருந்தது. அங்கு வீசிய ஊறிக்காற்றும் அதே வரிகளைத்தான் மீண்டும் மீண்டும் உச்சரித்தவன்னமிருந்தது.

அந்த மனிதரின் இறப்பை ஊர்ஜிதம் செய்துவிட்டுப் போர்வீர்களும் அகல, அழுதுகொண்டு நின்ற ஓரிருவரைத் தவிர ஒரு மனுப்புண்டும் அவ்விடத்திலில்லை.

பரபாஸுக்கோ அது புத்தம்புது அனுபவம். இரக்கம், கருணை, அழுகையென எதையுமே அறிந்திராத அவனை அங்கு நிகழ்ந்தவை நெகிழி வைத் ததை முதன்முதலாக உணர்வுபூர்வமாக அறிந்துகொண்டான். அம்மனிதர் இறக்கும்போது நிகழ்ந்த அரங்குறிகளை நினைக்க அவனுக்குப் புல்ஸரித்தது.

தான் மரணித்திருக்க வேண்டிய சிலுவை வெறுமையாகி அவனுள் அதன் அனைத்துப் பாரங்களையும் செலுத்திக்கொண்டிருந்தது. அவனோ சிலுவையை எவ்வளவு நேரம் வெறித்துப் பார்த்தவாறு நின்றானோ தெரியாது. சிலுவையின் மேலும் அதனடியிலும் இரத்தம் உறைந்தபோய் காற்றில் நினைவாடை வீசியது.

சிலுவையில் தொங்கி அனுவனுவாய் அவஸ்தைப்பட்டு இறந்த ஒரு மனிதனை இன்றுதான் பரபாஸ் கண்டிருக்கிறான். அவனிதுவரை கேள்விப்பட்டி ருந்தவைகளைவிடக் கொடியது அது. அவனையும்பீரி அங்காட்சிகள் அவனை ஆட்கொள்ள ஆட்கொள்ள உடல் சிலிர்ததெழுகிறது.

அம்மனிதர் மட்டில் எள்ளளவிலிருந்த ஜயமும் நீங்கி, பூரணத்துமை மற்ற உலகின் அழிவில்தான் மோட்சம் உண்டாகுமெனச் சொல்லாமற் சொல்லிவிட்டுப் போன அவரின் திசை நோக்கி, வாழ்வில் முதற் தடவையாகத் தலைவணங்குகிறான் பரபாஸ். தன்னையும் மீறித் தன்னுள் நிகழ்ந்த வைகளைத் தடுத்து நிறுத்தக்கூட முயலவில்லையவன். விடுதலையாகிய ஒரு சில மனிதத்துளிகளுக்குள் உலகிலவன் கற்றுக்கொண்டவை அவனைச் சிறையிலையே இருத்தியிருக்கலாம் போல் எண்ண வைத்தன.

கண்முன்னே நடந்தேறிப்போன, அவனை உலுக்கிய சம்பவங்களால் அவனைன்றும் மன்றிரும்பப்போகின்றவனில்லைதான். அவனையுமந்தப் பழைய வாழ்வு பலிகொள்ளத்தான் போகிறது.

நிறையவே மதுவுக்காகவும், ஏன் தூர்க்கந்தங்களின் வியாபகமான நகருக்குப் பூத்தே ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ள பெருவியாதிக்காரிகளுடன் உடலிச்சைக்காகவும் எதனையும் செய்ய நிரப்பந்திக்கப்படலாம் அதுவரையவனை ஆய்டு வித்துக்கொண்டிருப்பதோ, மிக நீண்ட சிறைவாசத்தின் பின் அவன் எதிர்கொள்ள நேர்ந்த அந்த எதிர்பாராத முதலனுபவத்தினாலுண்டான அதிர்வு மட்டுந்தான்.

அவன் காண நேர்ந்த அனுபவத்தின் பரவசம் அவனுள் உறைந்து அவனை ஏதோ செய்ய தனது விடுதலையாற்கூட சலனமுறைதவனாய் ஜைபி, ஹிஹாய் பாலைவெளிகளைக் கடந்து சோர்ந்துபோய், மோலம் மலைச் சரிவின்மீது சாக்கடலை வெறித்துப் பார்த்தவாறு நின்றான் பரபாஸ். ■

அடையாளம்!

யோதிமரத்தின் கீழ்

புந்தன்

அன்பின் அடையாளம்.

தலையைக் காக்கும்,

சின்னப் பழங்கள்!

கவுசு
கலைத்

உறவிசூலாகம்

- மட்டக்கனப்பு 'நாட்டிய வீத்யா'வின் நாட்டிய சமர்ப்பணம் நிகழ்வு 14.02.2009 அன்று மட்ட/தேவநாயகம் கலையாளர்கள் நடைபெற்று 'நாட்டிய வீத்யா'வின் திம்குலம் திருத்தம் யெல்லை சிவஞானப்பள்ளத்திலும் அவர்களுடைய மாணவர்கள் வழங்கிப் போட்டு நிகழ்ச்சியில் 'பாந்தாட்டியக் கலை' நூல் வெளியிடப் பட்டிருப்பது.
- இந்தியப்பிரிசீலில் கிழக்குப் பழங்குள்குமுக பலவேற்றுக் கலைஞர் என்.பக்தவதான் அவர்கள் பிரதுப அதிதியாகவும், மட்டக்கனப்பு வலயக் கல்விப் பணிபாளர் தநு.ஏ.ஈ.போல், மட்டக்கனப்பு மாவட்ட இலங்கை வங்கி பிராந்திய முகாமையாளர் திரு.ச.ஈ.முகம் ஏர்த்துசீலன், மஸ்மூனை வடக்கு பிரதேச மொழியாளர் திருத்தம். கலைஞர் பத்மராஜா ஆ.பியேர் கெளுவ தழிச்சியாகவும் கலந்து சிறப்பித்துவர். இராமகிருஷ்ண பிரேரணை முயிக் கலைஞர் அனுராக்கண்ணாந்தாலி யஹராந் ஆசியன் வழங்கினார்.
- இந்திக்குவில் மட்டக்கனப்பின் பூத்த நாட்டியக் கலைஞர்கள் ஐவர்

கிளார்ஸிக்கப்பட்டன). கிளாலிக்கப்பட்டன:

- 1) திருமதிமலை குணதான்
- 2) திருமதிசௌ கனகநந்தரம்
- 3) திருமதிமலைவரி தவாஜூரட்டனம்
- 4) திருமதி.பிரத்திரா திருங்கன்
- 5) திருமதி.வந்தி ஜேரு

- நற்பொது மட்ட/ஆராயங்பதி மகா வீத்தியாவத்தில் நடை ஆசிரியாகவும், மட்ட/தேசிய கல்விக் கல்யூரியில் பதுத்திரா விரிவுமையாளராகவும் மனிபுரியம் திருமதி.மலர்விதி சிவஞான மோதிகுரு அவர்கள் 1992 தொடக்கம் மட்டக்கனப்பில் 'நாட்டிய

வீத்யா' நாட்டிய பள்ளியை நடாத்தி வருகிறார். இங்கு நற்பொது நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட மாணவர்கள் நடைம் கருவிடுவார். இவர்கள் வட இலங்கை கல்தா கலையில் தரம் ஒன்று தொடக்கம் தும் ஆசு வரையுள்ள நடைப் பரிடைகளுக்குத் தோற்றுவார்கள்.

- 'நாட்டிய வீத்யா' விள் மாணவர்கள் நடைம் பயிற்சியுடன் முன் கலை திருத்தி கலையில் நடாத்தியுள்ளார்கள். 18.01.2002 அன்று மட்ட/தேவநாயகம் கலையாளர்கள் நடைபெற்ற 'நாட்டியாய்வர்தம்'; மட்ட/பெரியகல்லூர் இந்த இலங்கூர் மன்ற அனுஶ்ரமங்கள் மட்ட/பெரியகல்லூர் இந்த இலங்கூர் மன்ற மன்றப்பதில் 16.04.2003 அன்று நடைபெற்ற 'நடனாத்தல்' மற்றும் 25-உடைக் கிட்டு மூந்தும் மூன்றாண் நிகழ்விலும் நடைபெற்ற நடன திட்டங்கள் குறிப்பிடத் தக்கவை. மேஜும், மட்ட/ஆராயங்பதி ஸ் சித்தி விக்கிரீஸ்வர ஆசியத்தின் வருடாந்த உற்சவத்தின் போது 'நாட்டிய வீத்யா'வின் நடை நிகழ்வு வருடா வருடம் நடைபெற்று வருகிறது.

- மட்டக்கனப்பு வித்யாவின் இயக்குனர் திருமதி.மலர்விதி சிவஞானசாதிக்கு 01.02.1970 இல் பிறந்தவர். தந்தை நால்கையா உடையார் பூபாலரூபன், தாய் அருங்கநாயகி பூபாலரூபன், கலைஞர் க.சிவஞானசாதிக்குது மட்டக்கனப்பு இலங்கை வங்கியில் கடையாற்றியிருப்பார்.

- தரம் 1 தொடக்கம் தரம் 13 வரை மட்ட/விள்சன்ட் மகளிர் தேசிய பாடசாலையில் கல்விக்கிற இவர், பொதுகலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் கல்வி பட்டதறியுமினார் (B.A.). இலங்கை திருந்த பல்கலைக்கழகத்தின் பட்டமின் கல்வி மிப்ஸோ மொலையம் (Dip.in.Dance) முடித்தவர்.

விசேட பயிற்சியில் நடை ஆசிரியா (Special Dance Trained Teacher in NIE)

வட இலங்கை கல்வீதி கலை - (North Ceylon Oriental Music Society) - ஆசிரியர் தரம் (Teacher's Grade)

நடன முப்பிளை - பாந்தாசன் பல்கலைக்கழகம், இந்தியா (Dip.in.Dance Bharathidasan University, India)

நடன முதுகலையாளி - பாந்தாசன் பல்கலைக்கழகம், இந்தியா (Master of Fine Arts Bharathidasan University, India) ஆசிய நடனத் தலையினாள் தொழில் தலையினாளனப் பெற்றவர்.

□ தனது நடன நூலார்களாக உழி (மட்டுள்ளத் தெசிய பாடங்கள்); சீவாக்ஞ (மட்டுள்ளத் தெசிய கல்லூரி); நாட்டுப் ரீவைப்பிரயோஜியம் (மட்டுள்ளத் தெசிய பாடங்கள்); கபித்ரா க்ருபாகரன் (மட்டுள்ளத் தெசிய பாடங்கள்) ஆகியோன்று நினைவுக்கூறுகிறார்.

□ இவர்கள் கற்று நடனத் தொகைத் துறையில் மின்சோர்:

- 1) மென்பிடிடூந்தி தூரைசிங்கம் (M.F.A. in Dance) - அரிஜினேஷன், நிர்முப மென்பொக்கமும்
- 2) மென்புவனா குமாராயி - (M.F.A. in Dance)
- 3) திருமதி தீரங்கிளி விழுப்பாடு - (Diploma in Dance)
- 4) திருமதி தேவகி இஷ்பன் - (Diploma in Dance)
- 5) திருமதி வலிநீரு யோகாநாநா - (Diploma in Dance)

□ இவர்கள் கற்று நடனத்தல் யட்டம் விறு பல்கலைக்கழக அனுமதி பெற்றோர் :

- 1) சென்வி.சுகிளா கோவியாழி - (யார்பாஸ் பல்கலைக்கழகம்)
- 2) சென்வி.ஸுயதா.கிருஷ்ணபிள்ளை - (யார்பாஸ் பல்கலைக்கழகம்)
- 3) சென்வி.விஜயாநந்தி. விஜயாநந்தி - (கிழக்கு பல்கலைக்கழகம்)

□ இவர்கள் இருவரும் மற்றும் நடன கணக்கின் தயாரித்து போன முற்பட்டதா அல்லது ‘அதற்குள் ஒவ்வொரு பாடும் என்றும்’ ‘கிராமங்களின் உபயோகம்’ ‘நடனப் பிரிக்கூடு’ ‘கன்காப்பிள்ளை. மக்கு’ ‘பந்துபுதுங்கலும் மற்று எழுக்கூடும்’ ‘குற்றாகல் குறவுக்கு’

□ இவர்கள் எழுதி வெளியிடப்பட்டுள்ள ‘பாத நாட்டியக்கலை’ பூஷணத்தில் புதிய பாதநிட்டத்தில் ம் தூம் முதல் ம் தூம் வளரும்பள்ள மாணவர்களுக்குத் தயாரித்து விடப்பட்டதா உள்ளத்தோக்கு விதைடி, வட தினங்கை சங்கத் தலைமினால் நடாத்தப்படும் ம், ம், ம் தூப் பரித்தைகளுக்கு உதவக்கூடியதாகவும் தமதுத்துங்கை.

□ மன்றங்கள் வடக்குப் பிரதேச கலைஏப் பேரவையின் முக்கிய உறுப்பினராகவும் விளைஞ்சும் திருமதிமவர்விழி சீவாகுளைசாதித்துற் அவர்கள் நடனக் கலைக்கு ஆற்றும் பாரியைப் பராட்டுவதன் அவரையும் அவரது மாணவர்களையும் ‘சீன்காந்தி’ எழுத்தி மகிழ்ச்சியு. ■

- எனின்றியானி

நாட்டு

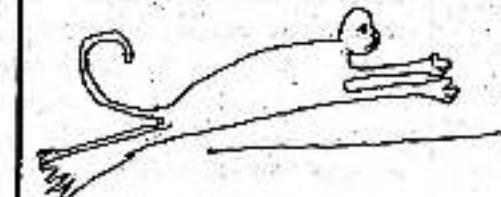
நாட்டு

மரணங்கள்

மலிவு விற்பனை

விழுதுவை இல்லாத

வெள்ளைக் கொடிகள்

நாட்டு

தொய்க்காலை நாட்டு
நாம்புவி
கொஷ்டி
ஓர்ச்சி வாந்தோ
கூஶாக்கி

நாட்டு

கறுப்பு இறுவில்
கலைக் கத்தம்
இளைக்காட்டியது
வொது வீட்டு
நாள்றியுள்ள
நூபி

நாட்டு

நாட்டு

நாட்டு

எழுத்தாளர்களே! / கலைஞர்களே! / இனக்கிய ஆர்வலர்களே! நீங்கள் பழந்தறை - பர்த்தறை - கேட்டாத - அறிந்தறை ஆங்கீகாரங்கள்.

கன்யாவழங்களி

1970களுக்குப் பின் அரபு நாடுகளின் புதிய எண்ணெய் வளர்கள் உருவாக்கிய வேலைவாய்ப்புக்களைத் தேடி மூன்றாம் உலக நாடுகளிலிருந்து ஏராளமானோர் புலம்பெயர்ந்து சென்றனர். அவர்கள் பாலை நிலத்தின் கடும் போராட்டங்களும் நவீ எத்துவத்தின் வசதிகளும் மத ரீதியான சமூக, அரசியல் அமைப்பின் கெடுவிட கனும் நிறைந்த ஒரு புதிய எதிர்காலத்தை எதிர்கொண்டனர். இந்த எதார்த்தத்தினாலே மனித ஆசாபாங்களின், ஒடுக்கப்பட்ட கனவுகளின், தீர்க்க முடியாத பெருமூச்சுக்களின் கேவல்களையும் வன்மங்களையும் சித்தரிக்கின்றது ‘கன்யாவனங்கள்’ எனும் மலையாள நாவல். கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கநூலகத்தில் இந்நாவலைப் பெற்று அன்மையில் வாசிக்கக் கிடைத்தது. அருமையான நாவல்.

உயிர்மை பதிப்பகத்தின் (11/29, கப்பிரமணியம் தெரு, அபிராமபுரம், சென்னை - 60008, தொலைபேசி : 91-44-24993448. மின் எண் கல யூமிட்டைமீ @gmail.com) 142 ஆவது வெளியீடாக டிசம்பர் 2007 இல் (முதற் பதிப்பு) தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் வெளிவந்துள்ளது.

(மஹோநா நாவல்)

கேளத்தின் முன்னெயிப் படைப்பாளிகளில் ஒருவரான ‘புனத்தில் குஞ்ஞுப் குல்லா’ செல்வமும் காதலும் காமுமும் பாவமும் ஆபத்துக்களும் குற்ற ஒரு உலகத்தின் வசீகரத்தையும் இருளையும் இந்நாவலில் சித்தரிக்கிறார். இவரின் புகழ் பெற்ற படைப்பு இது.

புனத்தில் குஞ்ஞுப் பட்டுக்கூல் இந்தியாவின் கேளரளத்தின் வடக்கரையிலுள்ள ஒன்சியம் சிராமத்தில் பிறந்தவர். தலைசேரி பிரன்னன் கல்லூரி, அரிகட் பல்கலைக்கழகம் ஆகியவற்றில் பயின்ற இவர் மருத்துவத் துறையில் எம்பிளிஸ், பட்டம் பெற்றவர். ‘மலையுச்சியின் பட்டுக்குல்லா’ என்ற படைப்பு கேள சாகித்திய அகாதெமி விருது பெற்றது. ‘நினைவுச் சீலைகள்’ கேள மற்றும் மத்திய சாகித்திய விருதையும், முட்டத்து வர்க்கி விருதையும் பெற்றது. ‘மருந்து’ விஸ்வதீபம் விருதும், கேள சாகித்திய பரிஷ்ட் விருதும் பெற்றது.

‘கன்யாவனங்கள்’ மலையாள நாவலைத் தமிழில் தந்துள்ளவர் ஷேக் முகம்பது ஹஸன் முகைதீன் மொழி பெய்ப் பொன்றை வாசிப்பது போலில்லாமல் அதன் மூலத்தைப் படிப்பதுபோன்ற மொழிநடை. அராபிய பின்னணி சார்ந்த மலையாளத்தின் முதல் நாவல் என்ற இத்தையும் ‘கன்யாவனங்கள்’ பெறுகின்றது.

‘கன்யாவனங்கள்’ என்றும் இந் வாழ்க்கையை ஒருவிதமான கேளிச் சிரிப் நாவலில் கன்னியிமல்லை, வனமுழிமல்லை. பூதூடே பார்க்கும் கதாசிரியர் குஞ்ஞுப் பூதுப்பெல்லாம் காமுகியும் மணல் பரப் பும் மட்டும்தான். இனை சேர்ந்தபின் யாக மட்டுமே நிற்கிறார். வெகு இயங்காக கதைசொல்லும் குஞ்ஞுப்புதல்லாவின் திறன் கதாபாத்திரங்களைச் சமைப்பதிலும் வெளிப்படுகிறது.

நீந்தவாரு வாழ்க்கைச் சூழலிலும் அமைதியாக கூதுக்கங்களிலிருந்து விட்டு விலகி இந்நாவலின் ஏனைய கதாபாத்திரங்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது தனித்துவத்துடன் ஒளிரும் கதாபாத்திரம் சோமன் (ஹபிடன் பணியாற்றும் சக இந்திய என்ஜினியர்). கொள்ளையர் களின் நீதிமன்றம் அவர்களுக்காகச் சாலை அமைக்க உதவி செய்வதாக இருந்தால் தண்டனையிலிருந்து விடுவிக்கப்படலாம் என்றபோது தனது நன்பனான ஹபிபி இந்த உடன்பாட்டிற்கு ஒத்துக்கொண்டவேளை எந்த தயக்கமுடன்தான் (சடலம்) அகமது தோஸரி ஜித்தா துறைமுக நகரத்தில் வந்து காலூன்றுகிறார்.

துயரங்களின் நடுவிலிருந்தபடியே சிரிக்கும் நாவலாசிரியரின் மணோபாவம் கொள்ளையர்களின் நடுவில் கைதியாக இருக்கும் ஹபிபி (இந்திய என்ஜினியர்) கொள்ளைக்காரர்களின் ஆட்சித்தலைவு னும் நீதிபதியுமாகிய அமீரின் ஒரே மகளான பதினெட்டு வயதுடைய களங்கள் மற்ற பக்கதை முபைனாவை வளைத்துப் போடுவதற்காக உடல் சேர்க்கையைக் கூட்டுப்பிரார்த்தனையென்று கொல்லி காரியம் சாதிக்கும் போது தெரிகிறது. | மனைவி ஹாத்தானின் மகன்) குறிப்பு

25 | மூஷ்டிர்
சித்திரை 2009

ணர்த்துகிறார்கள். அமகது தோஸரியின் | இருங்க இச்சை- களங்கமற்ற சிறுமியான நிச்சயமற்ற லட்சியமும் அந்தமற்றது | முப்பினாவை வளைத்துப்போட்டு ஹபிடு மான வாழ்க்கை எதிர்பாராதவகையில் | அவனுடன் கொள்ளும் உடல் உறவு ஆகாயத்திலேயே எரிந்தடங்குகிறது. | யாவுமே இந் நாவலில் விரசமில்லாமல் கொள்ளுதுவிட்டெரியும் காமத்தின் பாழ் | சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளமையும் இதன் சிறப் பெளிமில் நின்று பரிதாபத்துடன் ஒலமி புக்களில் ஒன்று.

ஓம் ரஸியாவின் ஒளி சங்கேதம் துய | ரத்தை நோக்கியதாகவுமிருக்கலாம். தன மோகத்தாலும் காம தாகத்தாலும் மனதின் சமநிலையை இழுந்துவிட்ட ரகுல் இறுதியில் போதைக்குள் போய் குப்புற விழுகிறான். அகமது தோஸரியின் ஆண்மைப் பலவீனம் - ரஸியாவுக்கு குஞ்ஞாவா மீதிருந்த காம வேட்கை - ஹமிதாவுக் கும் குஞ்ஞாவாவுக்குமினுமே உண்டான் உண்மைக்காதல் - ஹமிதாமீது ரகுலுக்கு

ஒருவேளை நெடுங்காலக் கணவாக கற்பனையாக நிலவிவந்த அரேபியாவை உண்மையாகவே அனுபவிக்க செந்தபோது குஞ்ஞுப்புல்லா எதிர்கொண்ட விரக்தியின் படைப்பு வடிவுமே இக் ‘கண்யாவணங்கள்’ கதையாக இருக்கலாம். வாசகர்கள் இந்நாவலைத் தேடிப்பிடித்து வாசித்துப் பசி ஆறுக. மீண்டும் ஒருமுறை சொல்லத் தோன்றுகிறது. அருமையான நாவல். — ந.கோ. —

இன்பம் துன்பம் இரண்றும் என்றும் இரண்ணந்தே போகும் வாழ்க்கை. வெற்றி தோல்வி சேர்ந்த செய்கை விளைக்கும் நல்ல உயர்வு.

இலாபம் நட்டம் காட்டும் கணக்கு இயற்றும் புதிய முயற்சி. வன்மை மென்மை விளாங்கும் பொருட்கள் வளங்கள் குவிக்கும் வடிவம்.

உண்மை பொய்கள் கலந்த உரையில் உறுதி நிலைக்கா மரிதன். வென்மை கருமை கலந்த நிலையே விரிக்கும் அழுகு வடிவம்.

தன்மை வெம்மை கலந்த சூழல் தனிலே விளையும் யமிர்கள். ஆண்மை பெண்மை இரண்ந்த சுகமே ஆஙும் மனையின் மகிழ்ச்சி.

போர் சமாதானம் புகலும் யதார்த்தம் பொய்மில் உழவும் தோல்வி. யார் எதிரவரினும் வளரும் வாழ்வில் யாவும் துணிந்தால் வெற்றி.

எதிரெதிர் நீஞும் வாழ்க்கை

ஏந்துநீஞு யீகேஷ்

இரு படைப்பாளனின் LDOT பதவைகள் - 4

■ கவிவிலங்கு

“புதிய கவிதைகளில், அல்லது புதுக்கவிதைக்காரர்களிடம் வாசகனைச் சிந்தனை மயப்படுத்தும் ஆற்றலும், முயற்சியும் மலிந்திருக்கிறது. ஆனால் பழைய மரபைப் பேணுவோரிடமும், பின்பற்றுவோரிடமும் இப்படியான சிந்தனையோ, செயலாக்கமோ எதுவுமிருப்பதாகத் தெரியவில்லை”. இது ஒரு பெரிய குறைபாடு என்கின்ற முறையாடு சில விமர்சன வித்தகர்களால் வெளியிடப்பட்டு வருவதை அங்கிக்கென எங்கே கேட்க முடிகிறது.

இது சரியா, சரியான கூற்றா அல்லது வேண்டுமென்ற இட்டுக்கட்டப் படும் வெறுப்பின் பிரதிபலிப்பா என்பதை இலக்கிய ஆர்வமுள்ளவர்கள் எல்லோரும் ஜன்றிக் கவனிக்க வேண்டும். ஏனைவில் எல்லாம் தெரிந்தவர்கள் இவர்களேயென்று இவர்கள் சொல்வதையெல்லாம் வேத வாக்காக ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. ஏனைனில் இவர்களிற் சிலபேர், இரவற் சிந்தனை இறக்குமதிகளை விநியோகம் செய்யும் வியாபாரிகளாக இருக்கிறார்கள். இது ஆரோக்கியமான அனுகுமுறையல்ல. இதனால் எங்களது இலக்கியம் கூர்மைப்படாது, சீர்மைப்படாது.

மரபுக்காரர்களோ அல்லது புதுக்கவிதைக்காரர்களோ, இவர்களேல் ஸம் எழுதுவது என்ன?... கவிதை! ஒரு கவிதைக்குரிய செழிப்பும், கொழிப்பும், காம்பீரியமும் எங்கு விரவி, வீறார்த்து நிறைந்திருக்கிறதோ... அவற்றைக் கவிதையென ஏற்றுக்கொள்கிற பக்குவும் எமக்குண்டு என்ப வர்களின் கூற்றையும் எம்மால் நிராகரிக்க முடியாது. எனின்றால் கவிதையென்பது இதுவரை நாம் கண்டிரியாத புதியதோர் அனுபவம். எந்தக் கவிதை அந்தப் புதிய அனுபவத்தை கொதுப்பிக்கொண்டு வருகிறதோ அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதுபோது இன்னுமொன்றைக் குறிப்பிடுவது அவசியம். அதாவது மரபு சார்ந்த கவிதையென்பது ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத அல்லது புறமொதுக்கிய Discarded செய்யப்பட்ட ஒன்றல்ல, அப்படி எவராவது சொல்வார்களென்றால், சொல்லத் துணிவார்களென்றால், அதுபற்றிப் பேசுவதற்கும், விளக்கம் தருவதற்கும் இங்கே அதிகம் பேர் இருக்கிறார்களென்பதும் நம்மெல்லோருக்கும் தெரியும் ஆக, கவிதையென்பது

ஒரு புதிய, புதுமையான, இதுவரை ஸ்பரிசிக்காத அனுபவத்தை வாசக னுக்கு ஏற்படுத்தும் சக்திவாய்ந்தது.

மரபுக் கவிதைக்கு சில கட்டுப்பாடுகள், சட்டதிட்டங்களினுக்கின்றன. அவைகளை மீறி அல்லது அந்தக் கட்டுமானத்தை உடைத்தெறிந்துவிட்டு அதால் வெளியே வரமுடியாது. அப்படி வந்தாலும், அது கவிதைப் பெறு மானமுள்ளதாக இருக்காது. அங்கொரத்தையும் கவீகரித்துக் கொள்ளாது.

கவிதையென்பது கரு, தொனி, உத்தி, மற்றும் கலைத்துவ நுணுக்கம் மிகைத்ததாகவும், உருவவேறுபாடின்றியும், உள்ளடக்கமுள்ளதாகவும் வரவேண்டுமென்ற இறுக்கமான வேலி தாண்ட முடியாத கட்டுப்பாடும், கட்டுக்கோபு விதிகளும் அதற்கண்டு. ஆகவே, மிச்சம் பேருக்கு- மிக அநிகமானவர்களுக்கு மரபுக் கவிதையென்பது சிம்சொப்பனம். அவர்களால் இந்தக் கட்டுப்பாடுகள், இலக்கண விதிகளுக்குள் நின்று கவிதை செய்ய முடிவதில்லை. கட்டுப்போட்டாலும் அவர்களுக்குக் கவிதை வராது. அப்படி வறிதே முயன்று அவர்கள் செய்தாலும், அது உடைந்தும், முறிந்தும், கருத்துக்கள் சிதைந்தும் முடவனைப் போல் நொண்டியடிக்கும் தன்மையிலேயே பிரசவமாகிறது. ஆகவே, இவர்களை, ‘மரபுக்கவிதை எழுதித் தோற்றுப் போனவர்கள்’ என்று அழுத்தமாகக் குறிப்பிடலாமென்கிறார் ‘மரபிந்த உபாத்தியாய்’ ஒருவர். ஆனாலும் இவர்களுக்கும் கவிதை எழுத வேண்டுமென்ற ஆசை முடுக்குகிறது. என்ன செய்ய. வெளிப்படுத்தித்தானே தீரவேண்டும். ஆகவே, அவர்கள் வெறும் ‘வார்த்தைகளை’ வரிசைப்படுத்துகிறார்கள். இவை வெறும் ‘வார்த்தைக் கோலங்களேயன்றி’ கவிதைக் கும் இதற்கும் சம்பந்தமில்லை. ஆனாலும் சிலபேர் இதை ‘கட்டறுத்தகவிதை’, ‘கட்டவிழ்ந்த கவிதை’ எனக் குறிப்பிடுகிறார்கள். அதேவேளை ஆங்கிலமறிந்த சில கற்றோர்கள் இதை ‘Free verse’ என்றும் குறிப்பிடுகிறார்கள். ‘Free verse’ என்பதற்கும் இலக்கண வரம்புண்டென்பது உண்மையிலேயே இவர்களுக்குத் தெரியாமலிருப்பது வேதனைக்குரியதே.

(கவிஞர் சில்லையூர் செல்வாஜனது மரபுவழிக் கவிதையை *Free Verse* என்று மேதைத்தனமாகச் சொல்லப்போய் மூத்த எழுத்தாளர் அமரர் அநகந்தசாமியிடம் ஒரு கற்றறிந்த மேதாவி வாங்கித் கட்டியது இலக்கிய உலகமறிந்த ‘கொடுக்கல், வாங்கற் கலந்த’ வேதனையான செய்தி. அதுபற்றி பிறிதொருமுறை மிகவும் விளக்கமாக எழுதுகிறேன்)

கவிதை கற்றோர்களின் கலைதான். ஆனால் கற்றவர்கள் எல்லோருமே கவிஞர்கள்லை. (இங்கு கற்றோர்களைப்பது மரபு இலக்கண மரபறிந்தோரை)

அப்படிக் கற்றவர்களிமிருந்து கவிதை வருவதுமில்லை. கவிதை, உணர்வைப் படிக்கத் தெரிந்த, உணர்வைப் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய கவிதைவழுள்ளவர்களிடமிருந்தே வெளிப்படுகிறது. கவிதை, வெளிப்பாட்டு வீரியமுள்ளவர்களின் பதிவு. இந்த வெளிப்பாட்டு ஆற்றல் இல்லாதவர்கள், இயலாதவர்கள், அவர்கள் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்களாக உபாத்தியாயர்களாகவிருந்தாலும் அவர்களால் நல்ல கவிதைகளைப் பிரசவிக்க முடியாது. ஏழையோ, பணக்காரனோ, படித்தவனோ, சாதாரணனோ, கவிதை உணர்வுள்ள, உணர்வை உணர்ந்துகொள்ளக் கூடிய ஆற்றலுள்ளவர்களாலேயே கவிதையைப் பிரசவிக்க முடியும். இதற்கு எத்தனையோ சாட்சியங்களை இங்கு குறிப்பிட முடியும். ஆயினும் அது இங்கு தேவையில்லாதது. ஆக, கவிஞர்கள், வெளிப்பாட்டு வீரியமுள்ள ஆற்றலாளர்கள், அவர்களே கவிதைகளைப் பிரசவிக்கிறார்கள். அவர்கள் பெற்றுக்கொண்ட தன்னுபவத்தை வாசகனும் புரிந்துகொள்ளக் கூடியவாறு, கருத்தும் குறிப்பிடும் பொருந்தபந்தி வைக்கிறார்கள். அது மரபாகவோ அல்லது புதிதாகவோ, எதுவாகவிருந்தாலும் அவர்கள் எழுதுவது கவிதை. ஆரோக்கியமான கவிதை, மனதைக் கவரக்கூடியதாகவும் மறுமுறையும் படிக்கத் தூண்டுவனவோ வேமும் இருக்கிறது. இதுதான் கவிதையின் பிறப்பு ரகசியம்.

வசனங்கள் கவிதையாவதில்லை. அப்படி வசனங்கள் கவிசாக அமைக்கப்பட்டு, வார்த்தைகளை ஒடித்து, முறித்து, அடக்கி கவிதைகளைக் கோல் உருமாற்றி வெளிப்படுத்துவதும், அதைப் பாபேர்காக்கைகள் போல கொக்கரித்து அதைக் கவிதையாகக் குறிப்பிட்டும், அங்கொரத்திற்காக ஆலாய்யாறியதும் இன்றைய நடைமுறைச் சங்கதி னோ. ஆனால் இவைகளினிலைல்லாம் சக்கைகள் பழ்சாராகிவிடாது. கவிதையின் அழகை, அதன் அற்புத்ததை, அது கலைப்படுத்தப்படும் வித்துவத்தைச் சாட்சிப்படுத்த கவிஞர் நீலாவணன்து பின்வரும் கவிதைகளைக் குறிப்பிடலாமென நினைக்கிறேன்.

“உண்மையின் புன்றுறை போக
கழக்கெல்லாம் வெண்ணினம் யந்து வெஞ்சியாக
மெல்ல மெல்ல
கங்குல் நெருங்குக் கலைக்ட்ட
ஆழாய்டைச் செங்கம் பட்டரசவர்த்தாப்போல்
செங்கத்தோன் தோண்றுமற்ற ருண்பே
துணைஞ் துய்வெழுந்து....”

**“மாழ யத்து மசந்தவயந் சேற்றடையே
போழும் முளைநெல்வே பூர்ணாகும் ஒன்றாகக்
கூடினாற் போல்வீர்கள் கூடிற்று”**

புகைப்படம் எடுத்துபோல அற்புதமான காட்சிப்படுத்தல் இந்தக் கவிதைகளில் விரலி நிற்பதைக் காணமுடிகிறதல்லவா. இதுதான் உயிர்ப் புள்ள கவிதையின் உருவம். ஒரு ஆனுமையுள்ள கவிஞரினின் வீரியம் தெற்றிறனப் புலப்படுகிறதல்லவா. இப்படித்தான் கவிதை இருக்க வேண்டு மென்பதே நல்ல கவிஞர்களின் எதிர்பார்ப்பு. மிகச் சாதாரண வாசகங்கும் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய வாழ்வியலைச் சொல்லுகிற வர்ப்புகளே-கவிதைகளே நீண்டு நிலைத்து உயிர்வாழும். இவைகளையே வாழும் கவிதை என்று சொல்லலாம்.

நமது கல்லையும், நமது சீமெந்தையும் நமது சிற்பியல் ஆற்றல்களையும் கொண்டு ஆக்கப்படுவதுதான் நமது கட்டுமான முயற்சி. அதிற் சில பிழைகளிருந்தாலும் அதுதான் நமது ஆக்கவியற் தனித்துவம். அதை ஒதுக்கிவைத்துவிட்டு, யாரோ எங்கேயோ செய்தவற்றைப் பின்பற்றி, ஆற்றுப்படுத்தி நமது தனித்துவத்தைச் சிதைக்கவும், நம்மைநாமே தாழ்த்திக்கொள்வதும்தான் அறிவியலோ. அப்படியாயின் அதை ஏற்றுக் கொள்வது எவ்வாறு?....

கற்றோர் நமது ஆக்கற் சிற்புகளை, ஆக்கவியல் வீரியத்தைப் பிறன் அறிந்துகொள்ளும்படியாக ஒங்கி உரையைத்தானே ஏற்றுக்கொள்ள முடியும் அதுவல்லாமல், அயலவனுடைய முயற்சியைத் தூக்கிப் பிடிப்பதும் நம்மவர்களுடைய சிற்புகளைக் கொச்சைப்படுத்துவதும் சரியானதா முறையானதா என்பதை அறிவறிந்த கல்வித் துறையைச் சேர்ந்த அறிஞர் பெருமக்கள் சிந்திப்பார்களா?

புதுமையை யாருமே வெறுக்கவில்லை. அந்தப் புதுமையை ஜீர ஸித்து எமது அந்தியாரம் சிதையாத வகையில் எங்களது ஆக்கவியலைக் கூர்மைப்படுத்துவோம் என்பதுதான் மரபை நீசிப்பவர்களின் விண்ணப்ப மாகவிருக்கிறது.

படிக்கும்போது வாசகங்குடைய உணர்வைலையைக் கிளரக்கூடிய வீரியமுற்றாகவும், மனித மனங்களால் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய மாற்றங்களை அரும்பவைப்பதாகவும் கவிதை அமையுமெனின் அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டோமென யார் அடம்பிடித்தார்கள். மரபோ, புதிதோ, எது கவிதையாக

இருக்கிறதோ அதை வாலேற்பதே சிறந்தது. அதுமட்டுமென்றி, அத்தகைய கவிதைகளே மொழியைச் செம்மைப்படுத்தக்கூடியவை என்றும் எப்பாழுதும் நோஞ்சான்களுக்கு கோரஸ் பாடாது, மொழியின் வளத்தையும், வளர்ச்சியையும் கட்டிவளர்ப்பதே சிறந்த இலக்கியைப் பண்டி.

எமக்கென்றோர் கலையாக்கக் கட்டுப்பாடுண்டு. கலாசாரம், பண்டாடு எண்டு. அவையே எம்மை, எமது சமூகத்தை நெறிப்படுத்தும் காம்பு களாகும். அந்தத் தனித்துவத்தையே கீழைத்தேசக் கலாசாரமென மேல் நாட்டார் குறிப்பிடுகிறார்கள். குறிப்பிடுவது மட்டுமென்றி எமது கலாசார விழுமியங்களை ஏற்றுக்கொண்டு தங்களை மாற்றிக்கொள்கிறார்கள், மாற்றிக் கொள்ள முயற்சிக்கிறார்கள். ஏனெனில் நமது கலாசாரம், பண்பாட்டால் அவர்கள் கவரப்பட்டிருப்பதால், ஸ்ரக்கப்பட்டிருப்பதால். ஆனால் நாமோ, நமது ‘மெச்சக்தகுந்தவற்றை’ காவுகொடுக்கவும், காவுகொடுத்துவிட்டு மேல் நாட்டாரது Free களைப் பேணவும், Free Verse களை ஏற்றுத் தொடரவும் வேண்டுமென அடம்பிடிக்கிறோம். இது “இக்கரை மாட்டுக்கு அக்கரை பச்சை” என்பதற்கொப்பாகவல்லவா இருக்கிறது.

நமது தனித்துவம் பேணப்படவேண்டியது. அந்தத் தனித்துவத்தி விருந்துதான் நாம் பிறத்தியானுடைய ஆற்றலை, போக்கை நமதாக்க வேண்டும். அதுவன்றி முற்றுமுழுதாக அவர்களது ‘இச்ததை’ நமக்குள் புகுத்தி நமது தனித்துவத்தை நிர்மூலமாக்குவது ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதா? கவியாற்றலில்லாத வசனகர்த்தாக்களின் இயலாமைக்கேற்றவாறு நாழும் செயல்படுவதா? கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்ப்போம். நமது தனித்து வத்தைக் காவுகொடுப்பதால் நமக்கிருக்கும் பெயர் சிதைந்து போகாதா என்று கேட்கிறார் நமது ஆற்றலான் ஒருவர். இது ஒரு அதிமேதாவித் தனம் போல் தெரியவில்லையா என்கிறார் இன்னுமொரு எழுத்தாள் நண்பர்.

ஆற்றலைப் பரிமாறிக்கொள்வதற்கும், அதுவாக உருமாறிக் கொள் வதற்கும் வேறுபாடுண்டு. பிறத்தியானுடைய நல்லவற்றைக் கிரகித்துக் கொண்டு அந்த நல்லவற்றை மட்டும் நமது தனித்துவப் படைப்பியலுக் கேற்றவாறு நம்முடையதாக்கி வெளிப்படுத்துவதால் நமது படைப்பியல் சிறப்படையலாம். அதுவல்லாமல் முழுக்கமுழுக்க அவர்களது பாணி, அவர்களது கருத்தியல், அவர்களதே அனைத்துமாணால் நமது தனித்து வம் முற்றாக அடிப்பட்டுப் போகாதா என்ன! இதைப் பற்றிச் சிந்திப்பது தவறாகுமா?

கவிஞரே! ஒரு மொழியின் தனித்துவம், அந்த மொழியின் படைப்பியலி லையே தங்கியிருக்கிறது. நாட்டதைச் சொங்குவது வரலாறு இலக்கியம்

அப்படியல்ல. அது அந்தக் காலத்தின் மானிட உணர்வுகளை, தட்ப, வெய்த்தைப் பதிவு செய்வது. ஆகவே, காலத்தை முறையாக எண்பிப்பது இலக்கியமும், அவ்வக்கால எழுத்துக்களுமே. கவிதை மனங்களின் பதிவு. உணர்வுகளின் பாப்பிடிப்பு. மக்களது உணர்வுகள் துயர்விகுந்ததாக துன்பம் நிறைந்ததாக இருக்கும்போது, காலல், களவொழுக்கம், காதலியின் வனப்பு வர்ணனைகள் பற்றியா கவிதை பதிவாகும். அது கற்பனாவாதக் கசிவல்லவா. யதார்த்தத்தைப் பதிவு செய்வோம். உண்மைகளைக் கலைப்படுத்தி உருவாக்குவோம். அதுதான் நம்மையும், நமது படைப்பியலையும் செம்மைப்படுத்தும்.

கவிஞரே!

சிந்தித்துப்பார்.

நாம் எங்கே நிலைகொண்டிருக்கிறோம்?

எங்கே போகப் போகிறோம்

இலக்குகளில்லாமல்.....

- மீண்டும் சந்திப்போம்.

நாங்கு

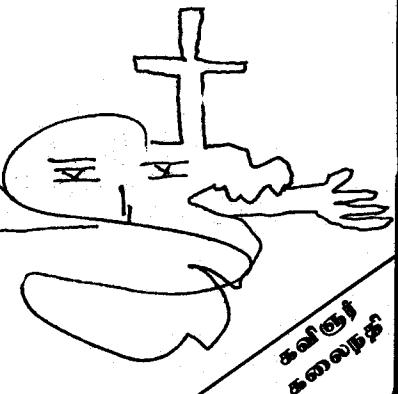

விடுதலை!

அந்த இருளில்
அண்ணல் காந்தி
விழித்து நிற்கிறது
விடுதலைக் கண்கள்!

போதுமானம்!

மயாணங்களிடம்
பொதுவுடைய கேட்கிறது
கல்வெற்றியை விரும்பாத
சடவங்கள்!

செங்கந்திரோன் எழுதும்

விளைச்சல்

13 ரூபாஸ்கலையில்

(கவிஞர் நீலாவனனின் 'வேளாக்கம்'க் காவியத்தின் ஏதாரச்சி...)

கலைக் களிப்பு

கத்தும் கடலோரம் காய்கின்ற வெண்ணிலவில்
பத்து மலரின் விரல்பற்றி - முத்தங்கள்
அன்னம் மகிழ் அளித்தான் அவன் செல்லன்
கன்னம் சிவந்தாள் கணி.

முற்றிப்பழுத்த கனியின் முழுச்சாறு
பற்றி இதழின் வழிபறித்து - சிற்றிடையாள்
மேனி எழில் கவைத்தான்; இன்பம் மிகக் கொடுத்தான்
கூனி இருந்தாள் கொடி.

தாலிக்காய் ஏங்கித் தவித்த மன ஆசைக்கு
வேலியிடவில்லை விரல்கள் - கோவி
அணைத்தான்! உடலிரண்டை அந்நூடியில் ஒன்றாய்
நினைத்தான்! குழைந்தாள் நிலா!

சங்குக் கழுத்தில் ஈமென்னவே 'காலீங்கர்க்கு' தங்கக் குடியிருப்பு - மாண்பையுடல் கூடுக்கிட்டந்தான்! கொழுநன் உடலின்பெய் ஆடிர்கிட்டந்தான் அவன்!

கால்மாரிப் போதல்

வாழ்விளில் அன்னம் வாய்த்த
வரம்னனர் செல்லன் வாழ்ந்தான்.
வேல்விழி அன்னம்மாவோ
வேண்டிய தெல்லைம் பெற்றார்.
நான்களோ நல்லையிச் செல்ல
நல்லொரு நாளில் ஒன்றாய்
***'கால்மாரிப் போயும்'** வந்தார்
காலமோ கடுகி ஒடும்.

* காலமீப் வோது - பழங்குடி நாப்புதல் உயிர்களை விட்டுத் திடும் செய்து.

இருபு: 'விளைஞ்சலை'க் காலியம் (1) குடல் (2) கதிர் என இரு முக்கியத்தைக் கொண்டிருது. அதன் தொடர்ச்சியான 'விளைஞ்சல்' காலியம் (3) காவி (4) யூம் எனத் தொடர்ச்சியாது. இக்குடல் 'விளைஞ்சல்' காலியூபின் 'காய்' பகுதி முறிந்து. இதி வரும் 'யூம்' பகுதியே காரியத்தில் இருபிப் பகுதி.

- இன்றை விவரித்தும்.

பறிமுதல்!

அதிகாரங்களின்
அரண்யமை.
அந்தியமாக்கப்பட்டது
எனது நிலம்!

எனக்குப் பிடித்த என் கடை

ஏழாக்கு பிரக்க சௌகாகை ஏழாக்காளர்கள் கால்களுக்குப் பிடிக்க தாங்கள் எழுதிய கணதானை கிள்கை தழுவிறார்கள்.

தாயறு விளைவை வழிபுறந்தே

கிந்து வாகனாத்தைச் சேந்த மதுகுமானையைப் பிடிப்பி மக்களைவர் புவாராவி ஆழுவிற்குந் தாங்கவின் பழங்கு பக்கிரிசைக்குதூரை ஓப்பங்கள் அந்துர் என்ற சிவாயங் அவர்களை இலக்கிய உலக்கு அறியுவதாகவு. கூவி நாய்து ஆண்டுகளை மூடிப்பனிப்பின்று. இதுவரை குயியியும் கவிதையும் போன்ற ஆலை கவிதைகள் மூடியிருக்கின்றன. இரண்டு பிரகாந்த ஜூந்டிஸ்களையும், ஒரு நாயகாயும், நான்கு பிரகார் இலக்கியங்களையும் புதினேரு நூல்களை வெளியிட்டுள்ளன.

2005ல் இந்தியப் போர்டினர் முகவுமதவி அவர்கள் இவ்வது இரண்டு கவிதைகளை நாக்க விழுர் இலக்கியம் ஏற்படுத்தவின் இரு கவியங்கள் ஒர் ஆய்வு என்றும் கொண்டிரும் ஆய்வு செய்து கொண்டப் பல்கலைக்கழகத்தில் முனையர் (M.A.) பட்டம் பெற்றிருக்கின்றன. இது இலக்கியமில் முதல்முயற்சியாகவும், தலை மேலும் இரு இந்தியப் போர்டினரின் இலக்கு பொலி, அவையை பூர்ணமாக ஆய்வு செய்து இலக்கிய மாநாடுகளில் கட்டுபொரு சுய்யித்துக்கொள்வது. கவியங்கள் அமைங்கி அவர்கள் இலக்கு கவியங்களை ஆய்வுப்பட்டு வைக்க இலக்கியங்கள் ஒர் ஆய்வு என்றும் நாயகா பொலி மிட்டுள்ளன. இயங்கை என்கிடிய மன்றப் பரிசீலனை அமை இன்றை நியூக்கி புதுநோ முனைகள் பரிசீலனைப் பெற்றிருக்கின்றன. கவுயங்கள், கவிக்கல்லோன் என இன்றை நியூக்கி கொண்டுகொண்டு இலக்கியமில் பல தனிப்பார் இலக்கிய மாநாடுகளையும் பட்டமிட்டுப் பட்டப்பட்டுள்ளன. தமிழ்நாட்டில் இன்னொலி துபி இலக்கிய மூலம் இருந்து இலக்கிய மாநாடுகளையும் புதினேரு நூல்களையும் போன்ற இலக்கிய மாநாடுகளையும் பெற்றிருக்கின்றன. அவர்களின் பிரகாரங்களில் 'நாய்வை' பட்டமிட்டு வெளியிட்டது.

இவர் கொழுந்த தமிழ்ச்சைக்கத்தில் இலக்கிய மொயனாக, காதும் சூலங்களும், துணைகளும், கூட்டச்சூழலும் உயிர்களின் பகுப்பியிலோடு, இலக்கியத்தில் பல்வேறு அரங்கம், நல்லை இலக்கிய நிலுவைகளையும் மூலாய நால்களை அம்பிக்கிறார். 2002ல் ஆண்டில் அபாங் அழைஷன்ட்டில் பெருமானில் மூன்று கட்டங்கள் இலக்கிய தமிழ் இலக்கிய மாநாடுகளையும், அதன் அளவுபுக்குமுத் துணைகளை இருந்து உட்கடியார். நாக்கு இலக்கிய உணித் தின்மாறு ஏற்படுத்துவதையும் அறியப்பட்டவர். வாழும் சூரிய புதுமைகள் அதிர்க்கும் தன்மை வெளிக்கொடும்பார். 'காந்தாக பாலை' (நூல்), 'பொற்றுமை' (சிறுகாந்தக்), 'வேறுந்த நா' கன்'

(சிறுக்கைகள்) என்பன இதுவரை வெளிவந்துள்ளன. தான் எழுதிய சிறுக்கைகளுள் தனக்குப் பிடித்த சிறுக்கையாக ‘இதயத்தின் ஸ்ரீதம்கள்’ எனும் கைத்தயைச் செங்கத்தி வாசகர்களுக்குத் தருகிறார்.

இக்கைத் ‘லை’ (ஒலை - 5, ஜூலை 2001) சுஞ்சிகையில் வெளிவந்து பின்னர் இவரது ‘பெற்ற மனம்’ சிறுக்கைத் தொகுதியிலும் இடம்பெற்றது.

சிறுக்கை

இன்னா ஷ்ரித்தின்

“புள்ள நஜீமா...! இன்டைக்கு இறைச்சி ஆக்கிச் சோறு தூ புள்ள.

தீங்க” என்றாள் அவள். பதிலுக்குச் சுற்றுக் காரமாக.

அண்ணன் என் தங்கையைக் கண்டதும்

சிரித்தடி சொன்னார். “சரியன்னே

மச்சானும் பள்ளியிட்டு வந்திருவார்.

வாப்பாவுக்கும் இஞ்சதான் சாப்பாடு.

ஆக்கச் சொல்லிப் போட்டு போயிரா

கண்பதி அண்ணன் படிப்பாளி.

வாப்பாளின் அங்குக்குரிய மாணவன்.

வாப்பாவுக்கும் வந்திருவார்.

வாங்கிக் கொண்டு பொது வேலைகளில்

நாட்டங்கொண்டவர். இப்படித்தான் குரு | தரிசனம் செய்ய வரும்போது, உரிமை யோடு சில சமயங்களில் சொல்லுவார். சொல்லிவிட்டு சில நாட்களில் மறந்து போய் சாப்பிடாமல் போவதுமுண்டு. அதனால்தான் தங்கையின் வார்த்தை களில் காரம் இருந்தது. சாப்பாட்டில் ஒன்றிரண்டு உருப்படிகள் கூடவே சேரும் அவருக்காக. மச்சான் பள்ளியிட்டு வந்தார். வாப்பாவும் வந்தார்கள். குடும்ப அங்கத்தவர்களும் விரித்திருந்த பன் பாயில் வட்டமாக உட்கார்ந்து கொண் டோம். மத்தியில் ஏற்கனவே உணவு பரிமாறப்பட்டிருந்தது.

“வாத்தியார் பொண்டி சுறுக்கா வாகா. மகரியாகப்போகுது. நான் ‘வஸ்’ புடிச்சி கன்தாவளைக்கிப் போக வேணுங்கா”

தினமும் காலையில் வெற்றிலை தந்துவிட்டு மாலையில் காசு திரட்டிச் செல்லும் பொன்னம்மா அக்கா எனது தாயாரை அவசரப்படுத்தினாள்.

நான் கொழும்பில் இனமை தொட்டு வாசம் செய்வதால் முஸ்லிம் கள் தமிழோடு கலந்து பேசும் சில அறபுப் பதங்களை கிழக்கிலே ஒன்றி வாழும் இந்து மக்களும் முஸ்லிம் மக்களோடு பேசும் போது, அவற்றையும் கலந்து பேசுவதை நான் ஊருக்குப் போயிருந்தபோது அன்றுதான் அறிந்தேன்.

‘ம.ரிப்’ என்பது மாலைப்பொழுதில் நடத்தும் ஒரு தொழுகைப் பொழுது. அதனைக் குறிப்பிட்டு இரவாகப்போகும் காலத்தைப் பொன்னம்மா அக்கா என் தாப்க்கு உணர்த்தி னாள். மிக நெருங்கிவாழும் அவர்களுக்கு இந்தப் பேச்சு வழக்கில் வேற்றுமை தோன்றாவிட்டாலும் எனக்கு ஆச்சரியத்தைத் தந்தது.

● ● ●

“மகனே, ஓடிப்போய் தமிழராசா மேசனாரக் கூட்டிக்கி வா. வாப்பா கட்டுவேலக்கி சீமேந்தி கொண்டு வந்திரிக்கெண்டு சொல்லிற்று வாகிளி” இது உம்மாவின் வேண்டுகோள்.

கல்லாற்றுக்கு இரண்டு மூன்று மைல்கள்தான். மேசனார் வீட்டுவாசல் மாமரத்தில் காய்க்கும் ஒட்டு மாங்காயில் எனக்கு எப்போதுமே ஒரு பசி.

மேசனாரின் மகள் தேவகி அக்கா வாடா என்றுதான் ஒருமையில்

வாப்பாவுக்குப் பல்லுத்தான் போனதே தவிர சொல்லுப்போக வில்லை. “பழமொழி பொய்த்தால் பழம் சோறு கடும்” என்பார்கள். எங்கள் வீட்டில் வாப்பா வாழும் வரை பழஞ்சோறு சுட்டது. தொண்ணாறு தாண்டியும் லகர், முகர் பேதங்கள் சுருதி சுத்தமாய் மொழியப்பட்டன.

● ● ●

என்னை அழைப்பாள். என்னைத் தன் தமிழி என்ற உரிமையோடு.

மாங்காய் வெட்டித் தருவாள். மாங்காய் இல்லாத காலத்தில் தோட்டத்து முடக்குத் தென்னையில் குரும் பையாவது கத்திக்கம்பு கொண்டு பறித்து முதுகு வெட்டித் தருவாள்.

அவளின் அன்பும் உபசாரமும் எனக்குப் பிடிக்கும். என்னையும் அவளுக்குப் பிடிக்கும். தலையில் குட்டுவாள், மூக்கைத் திருகுவாள். நான் சின்னவன். அவள் எனக்கு ஏழைட்டு வயது முத்தவள்.

மேசனார் வந்தார். “என்ன வாத்தியார் சீமேந்தி வந்திட்டா” என்றார். உம்மா சொன்ன விசயங்களைச் சொன்னேன். வாப்பா வாத்தியார் என்பதால், பிள்ளைகள் நாங்களும் வாத்தியார்மார்தான் அவருக்கு.

அவர் புறப்படால் இருவரும் “பைசிக்கிள் றேஸ்” ஓடுவோம். அக்கா பார்த்துச் சிறிப்பாள். கிழவன் பலசாலி. என்னைத் தூர்த்திவிட்டு அவர் புறப்பார். நான் முச்சிறைக்க வீடு வந்து சேர்வேன்.

கந்தப்போடி எங்கள் வயற்காரர். நல்ல மனிதர். வீட்டுக்கு வந்தால் அவருக்கு எனது உம்மா செய்யும் தேனீர் உபசாரம் எனக்குப் பிடிக்கும். தேனீர் குடித்துவிட்டு பல்லில்லாத தனது வாய்க்குத் தோதாய் வெற்றிலை பாக்கை தனது இடது உள்ளங்கைக்குள் வைத்து வலது பெருவிரலால் கசக்குவார். கைக்குள்ளேயே அது சண்ணாம்பும் சேர்ந்து சிவந்து போகும். பொக்கை வாய்க்குள் அதைப்போட்டு அவர் முரசால் மெல்லும் போது அவர் வாய்க்கோணும் கோணலைக் காண்பதில் எனக்கோர் சந்தோசம்.

பாடசாலை வீவு நாட்களில் நானும் காக்காவும் வாப்பாவுடன் களி மடுவட்டைக்குச் செல்வோம். அங்கு தங்கும் நாட்களில், கந்தப்போடியார் சமைத்துப் போடும் ஆத்துமின் குழங்கும், பொன்னாங்கண்ணிச் சண்டலும் தேவா மிர்தம்

பெற்ற பிள்ளைகள்போல் எங்கள் இருவரையும் கவனிக்கும் அந்த மனிதரை இப்போது நினைத்தாலும் மனம் இளகிப் போகின்றது.

• • •

“அம்மாக்கா இதப்படி அம்மாக்கா” என்றான் சிற்றும்பலம் கையில் இருந்த கோணிப்பையை உம்மாவிடம் கொடுத்தபடி. அதில் புதிதாகப் பறித்த மரக்கறிவகைகள் இருந்தன.

சிற்றும்பலம் மரக்கறித் தோட்டக்காரன். கமத்துக்குள் மரக்கறிக் காலை செய்கின்றான். வாப்பாவிடம் சிறுவயதில் படித்தவன். ஜங்தோ ஆஜோ தான். அதற்கு அதிகம் ஏற்றில்லை. பள்ளியில் இருந்து விலகிக் கொண்டான். வாப்பா அவன் வீட்டுக்கே சென்று விட்டார்கள், அவனை அழைத்தவர்.

அவன் வீட்டுக்குள்ளேயே ஒழிந்து கொண்டு வாப்பாவுக்குப் போக்குக் காட்டி விட்டான். இருப்பினும் இறுதிவரை வாப்பாவைக் கண்டால் ஏழாய் மாடவான். கைகால் உதறும். அத்தனை குருபக்தி. இந்தக் காலத்தில் கற்பனை கூடச் செய்யமுடியாத மரியாதை.

மரக்கறிக் காலையில் அறுவடை முடியும் வரை இந்த வழக்கம் தொடரும். வாப்பா சொல்லுவார்கள். அவனுக்குக் காச் கொடுக்கும்படி.

உம்மா கொடுக்கும் பணத்தை வாங்கமாட்டான். சண்டை பிடிப்பான்.

“நான் கணக்குப் பாக்கும் கூட் துகளுடன் பேய்கள் ஆழவரும்போது தலும் கழித்தலும் ஜயாட்டப் படிச்சது அவற்றிற்கு கொடுக்கும் சாட்டை அடிபார்க்கச் சிறுவர்கள் தீர்ஸ்வார்கள்.

வெறும் கூட்டலுக்கும் கழித்தலுக்கும் இத்தனை பிராயச்சித்தம். வாப்பா சிறிப்பார்கள். அவன் நன்றியுணர்வோடு வென்றுவிடும் போது, வெறும் என்பது எல்லோருக்கும் பொதுவான ஒரு விழாபோலத்தான் அந்த நாட்களில் நடைபெற்றது. ஒருபோதும் இனமத வேறுபாட்டால் குழப்பங்கள் தோன்றி யதே இல்லை.

பக்கத்து ஊர் பாண்டிருப்பு கண்ணகி அம்மன் கோயில் தீ மிதிப்பு அப்போது வருடா வருடம் நடக்கும். மிகக் கோலாகலமாக தொடர்ந்து ஏழு நாட்கள் என்ற நினைவு.

கோயிலைச் சுற்றிப் பெரிய வெளி. நூற்றுக்கணக்கான கடைகள். பெரும்பாலும் எல்லாக் கடைகளிலும் தொப்பிகள் தான் வியாபாரம் செய்யும்.

அண்ணனும் காக்காவும் பெயராவில்தான். மற்றப்படி எல்லோரும் ஒன்று. பாதி மருதமுனை (அதுதான் எனது ஊர்) அங்குதான் நிற்கும் பொருள்கள் வாங்க. கரும்பு சுமக்க. இறுதி நாள் தீ மிதிப்பில் தீக்குழியைச் சுற்றி ஆயிரக்கணக்கானோர் கூடி நிற்பர். சனக்கூட்டம் நெருதுவிப்படும். அதுற்குள் கந்தனும், காசீமும், கணபதியும், காதரும், பூபாலும், பழீரும் ஆள்மாறி ஆள் நெருங்கிக்கிடப்பர்.

தீபாயும் பக்தர்கள் போடும் கூச்சலோடு நெருக்கமும் தாங்காமல் “அஜோகாரா” ஒலியோடு “அல்லா” என்ற சப்தமும் ஓங்கி ஒலிக்கும். எத்தனை முறை நான் நெருங்குண்டு போயிருப்பேன். முச்சுத் திணுமும் போது ஆண்டவைன் நினைத்து கத்தி இருப்பேன். மஞ்சள் பூசிக்கொண்டு பத்திரக்கொத் தீட்டுத்தனை வருந்தங்கள் ஆகின்றன. இர

என் சிந்தனையில் எத்தனை எத்தனையோ நிகழ்வுகளின் புதுப்புது மிட்டல்கள். கையில் இருந்த பத்திரிகையின் செய்திகளால் நான் ஒரு புது உலகத்தில் சஞ்சிரித்துக் கொண்டிருப்பதை, என் மனைவியின் தொடுதலால் உணர்ந்தேன்.

கைமாறிக் கொண்ட குடான் தேவீர்க் கோப்பை, அவள் கடமையை முடித்துக் கொண்டதாய் சொல்லாமல் சொல்ல அவள் அங்கிருந்து அகன்றாள்.

கொழும்புக்கு வரும் போது வழக்கமான பயணம் மட்டக்களைப் பறி தான். அந்த வழியை மறந்து இப்போது எத்தனை வருந்தங்கள் ஆகின்றன. இர

வென்ன பகலென்ன பலமைல் தூரம் | பைசிக்கிள்களில் மட்டக்களப்புக்குப் படம் பார்க்கப் பறந்த நாட்களை எண் ணிப் பார்க்கின்றேன்.

வழியில் தாக்சாந்திக்கு எந் தப் படலையையும் அவிழ்த்துக் கொண்டு செல்லலாம். சொந்த வீட்டுக்குள் நுழை வதுபோன்ற உரிமையுடன்.

குருக்கள்மட்டம், களுவாஞ்சிகுடி, கல்லாறு எல்லாமே எங்கள் ஊர்தான். அங்கெல்லாம் வசிப்பவர்களும் எங்கள் வர்தான்.

குருகுலசிங்கமும், கனகரெத் தினமும் வகுப்பு நண்பர்கள். அவர் களின் வீட்டுக்குச் செல்லாத நாட்கள் எனது வீட்டுக் கலண்ட்ரகளில் மிகக் குறைவே.

ஒருமுறை ஊருக்குப் போயிருந்தேன். எனது காக்காவுடன் படித்த ஒரு நண்பன். வீட்டுக்கு முன்னுள்ள வீதியால் நடந்து வந்தான். அவன் பெயர் எனக்கு மறந்து விட்டது. வேலா யுதம் என்ற ஒரு சின்ன ஞாபகம். அவனைக் கண்டதும் எனக்கு ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சியில் வயதையும் மறந்து ஒரு மையில் “டேய் நில்லுடா” என்றேன். அவன் என்னை அடுயாளம் கண்டு கொள்ளவில்லை. நான் சின்னத் தாடி யுடன் இருந்ததால்.

அவன் பயந்து போனான். அரு கில் சென்றேன். உரிமையாடு அவன் தோளில் கைபோட்டேன். அவன் உதடு கள் நடங்குவதை என்னால் அவதா னிக்க முந்தது. எனக்கு நிலமை புரிந்து அவன் பெயரைச் சொல்லி அவன் கைகளைப் பற்றினேன். அது வியர்த்து குளிர்ந்தது.

அதூரவான என்பிடி அவன் அச்சத்தைப் போக்கி இருக்க வேண் டும். மெல்லச் சிரித்தான், தன்னை சமா ஸித்துக் கொண்டு பேசினான். எனது ஊருக்குள் அவனுக்கு ஏற்பட்ட இந்த அனுபவம் அவன் ஊருக்குள் நானும், அவனானால் எனக்கும் அதுவாகவே இருந்திருக்கும்.

மீட்கப்படும் இந்த நினைவுகளிலிருந்து பத்திரிகையில் மேயந்த என்கண்களால் நான் விடுபட, என் மனம் அங்கலாய்த்தது. ஏனிந்த நிலை? யாரால் ஏற்பட்டது? எதற்காக ஏற்பட்டது?

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து என்நண்பன் கொழும்புக்கு வந்திருந்தான். கூடப்படித்தவன். எப்படியோ பல வருடங்களின் பின் என்னைத் தேடிப்பிடித்து வந்திருந்தான். பெயர் புவிராஜன்.

கூட்டி வந்தவரை எனக்குத் தெரியும் தமிழ்ப் புலமையால் ஏற்பட்ட உறவு. அவர்தான் என்னைப் பற்றிச் சொல்லி இருக்கின்றார்.

மச்சான் என்றேன் வியப்புத் தாங்காமல். என்னை அவன் இறுக அணைக்க, நான் அவனை அணைக்க நெஞ்சங்கள் பேசின. இருவர் கண்களும் கலங்கிப் போயின. கூட்டி வந்த வர் நெகிழ்ந்து போகும் ஒரு சூழ்நிலை உருவானது.

அன்று எங்கள் வீட்டில்தான் அவர்களுக்குச் சாப்பாடு. மனைவி கோழி பொரித்து புரியாணி பரிமாற மூவஞ்ச உண்டோம். பழங்கால நினைவுகளின் அசைபோடலுடன் தற்கால நினைவுகளும் பரிமாறப்பட்டன. அவன் சொன்னான். “மச்சான் நாங்கள்டா மன்னெண்ண ஜெய்யிலதான்டா மோட்டார் வைக்கின்

இடுறும்” என்றான். கவலையை மறந்து வுகள் ஒவ்வொன்றாய் என்னினைவில் மூவஞ்ச வாய்விட்டுச் சிரித்தோம். மீண்டன.

“தலைக்குமேலே வெள்ளம் போனால் உயிரழிவால் பாதிப்பற்ற கிராசாணென்ன மழுமென்ன” மங்கள், ஊரைவிட்டே ஓட்டப்பட்ட

போகும்போது வயதையும் மறந்து சிறுபிள்ளையைக் கொஞ்சவது போல் நடுவீதியில் வைத்து என்னை மாறிக் கொஞ்சினான். எங்கள் நரை மயிர்கள் ஒன்றோடு ஒன்று ஆவிங்களை செய்து கொண்டன. நான் கலங்கிப் போனேன். வார்த்தைகள் வெளிவராமல் “ஹலோ”

வாய் குழாய் கண்ணீர் வழியும் கண்களுடன் விடை பெற்றுக் கொண்டோம். “ஆடேய் மச்சான் நடுவே”

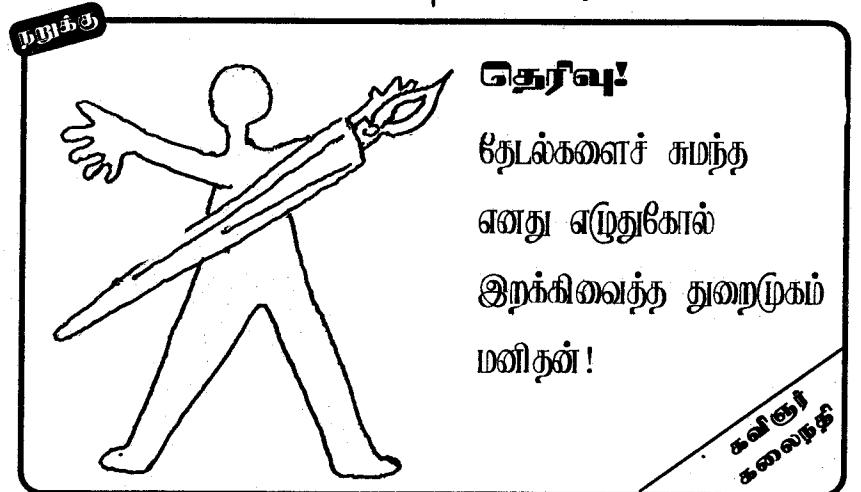
தொடர்ந்து அலறிய தொலை செய்து கொண்டன. நான் கலங்கிப் போனேன். வாய்த் தான் என் சின்னமகன். வெளிவராமல் “ஹலோ”

தொடர்ந்து அலறிய தொலை செய்து கொண்டன. நான் கலங்கிப் போனேன். வாய்த் தான் என் சின்னமகன். வெளிவராமல் “ஹலோ”

நெஞ்சம் கண்டதது. எங்கள் கிழக்கின் செல்வம் புலவர்மணி பெரிய வொறேன் அவன் பேசுக் கொடர்ந்தது. தமிப்பிள்ளை ஜயாவின் பாடலி சிரிப்பு, கும்மாளம் வீடே அதிரப் போன்று அப்போது நினைவுக்கு வந்தது. பேசினான் என் மகன்.

“இருதயத்தின் சரிதழ் கள் இந்து முஸ்லிம்” ஆம். அன்று அப்படித் தான் வாழ்ந்தோம். இன்று ஏனிந்த நிலை. ஒரே கேள்வி மீண்டும் மீண்டும் என் நெஞ்சத்தைக் குடைந்தது. கடந்த காலத்தில் நடந்தபோன கசப்பான நிகழ் சட்டென என் நினைவில் ஒரு உளிக்கீற்றுப் படர்ந்தது. அழிந்த உறவுகள் மீண்டும் புதிய தலைமுறையால் புதுப்பிக்கப்படுவதாய். ■

(கற்பகன தீவ்வை)

தெரிவு!

நேடல்களைச் சுமந்து

எனது ஏழுதுகோல்

இறக்கிவைத்த துறைமுகம்

மனிதன்!

வாசு
கலைக்க

சொல்வளம் பெருக்குவோம் (2)

- பஞ்சாயில்புவைர் தகனரத்தினாம் -

பதிகம், பாயிரம் என்ற இரு சொற்கள் ஒரு பொருளில் வழங்குகின்றன. எனினும், இவற்றிடையே சிறப்பான வேறுபாடுகள் உள். பவணந்தியார் செய்த நன்னாலில் “முகவரை, பதிகம், அனீந்துரை, நூன் முகம், புறவரை, தந்துரை, புனைந்துரை, பாயிரம்” என நூற்பா அமைத்துள்ளார். தேவாரங்களில் பதிகம் என்பது பத்துப் பாடல்களைக் கொண்ட பகுதியையே குறிக்கின்றது. பதிகம் கிபி ஆறாம் நூற்றாண்டளவில் தனமுப் பிரபந்தப் பெயராகவும் அமைந்துள்ளது. இவ்விடத்தில் இலக்கிய முகப்பையும் பதிகம் என வழங்குவது முரண்பாட்டைக் காட்டுகிறதல் விவா? இறையனார், களவியல், உரையாசிரியர், யாப்பருங்கல விருத்தி, உரையாசிரியர், இளம்பூரனர், நச்சினார்க்கிளியர் ஆகியோர் பாயிரம் என் பதை விளக்கியுள்ளனர். பதிகம் என்பதை விளக்காது விட்டுவிட்டனர். தொண்ணாற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்களுள் பதிகம், பத்து என்ற இரண்டும் தனித் தனிப் பிரபந்தங்களாக விளங்குகின்றன. தெய்வத் தொடர்பான பாடல்கள் பத்தைப் பதிகம் என்றனர். பிறவற்றை பத்து(நயனப்பத்து, பதோப்பத்து) என்று வேறுபடுத்திக் கூறினர் எனக் கொள்ளலாம்.

தமிழகத்தில் தொகை முயற்சி நடந்தபோது பத்து என்ற எண்ணிக்கை செல்வாக்குப் பெற்றது. பத்துப்பாட்டு, பத்தறுப்பத்து என்பனவற்றை இதற்கு உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். திருத்துக்குறள், நாலடியார் முதலிய நூல்களில் பப்பத்துப் பாக்கள் அதிகாரங்களாக அமைந்திருத்தலையும் நோக்கலாம். இறைவனைச் சார்ந்து பாடப்பெற்ற பதிகங்கள் அனைத்தும் திருப்பதிகம் என்பத்டன.

இரு பொருளைக் குறித்துப் பத்துச் செய்யுட்களால் பாடப்பெறுவது பதிகம். பதிகம் என்பது ஒரு காலத்தில் கருத்துப் பொதிநிலையாக - முடிப்புரையாக இருந்தது. பின்னர், சிலப்பதிகார காலத்தில் முகவரையாக மாறியது. கிபி ஆறாம் நூற்றாண்டளவில் பத்து பாடல்களைக் கொண்ட ஒரு பிரபந்தமாக வழங்கத் தொங்கியது. பத்தால் இயங்குவது என்ற பொருளில் பத்து + இயம் = பத்தியம் என்பதே பதியமாகப் பின்னர் பதிகம் என்றாகியுள்ளது. தேவாரத் திருப்பதிகம் ஒதுவார் “திருப்பதிகம் பாடுவார்” என்றே குறிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

சமஸ்கிருத இலக்கியங்களில் நூல் முகப்பாக - நூல் அடக்கத்திற்குப் புறம்பாக ‘பதிகா’ என்ற பகுதி இடம்பெறுவது வழக்கம். கிபி 8ம் நூற்றாண்டுக்குப் பின் சமஸ்கிருத தாக்கத்தால் ‘பதிகம்’ என்ற பெயரும் வந்திருக்கலாமோ எனக் கருதுவாரும் உளர்.

நூல் எழுதப்பட்ட காலத்திற்குப் பின்னும் தொகை முயற்சி பெருகுவதற்கு முன்னும் பதிக ஆசிரியர் இருந்திருக்கலாம். இவரால் இயற்றப்பட்ட பதிகப் பொருளை நுணுகி ஆராயின் பாட்டு அல்லது நூலின் பொருளைச் சுருக்கிய அளவில் உள்ளத்தில் பதிய வைக்கும் பா பதிகமாகும். எனவே பதி + அம் = பதியம் → பதிகம் என்றாகி இருக்க வேண்டும். தமிழ் வெக்சிகனும் பதியம், பதிகம் என்ற இரண்டு சொற்களின் ஒற்றுமையை விளக்குகின்றது.

இனி பண்ணிரு பாட்டியல் என்ற நூல் பதிக இலக்கணத்தைப் பின்வருமாறு கூறுகின்றது. நான்கடி முதல் எட்டடி வரையிலுள்ள வெண்பாவை வைத்து ஆசிரியத்துறை, ஆசிரிய விருத்தம், கலி விருத்தம் ஆகிய செய்யுட்களால் பத்து அல்லது இருபது பாக்களால் இயற்றப்படுவது பதிகம்.

பதிகக்கிளாவி பல்வகைப் பொருளைத் தொகுதியாகச் சொல்லுதல் தானே, என்கின்றார் யாப்பருங்கல உரையாசிரியர் (கிபி 10ஆம் நூற்றாண்டு) பதிகத்திற்கும் பாயிரத்திற்கும் இடையே சில வேறுபாடுகள் உள். தொல் காப்பியம் போன்ற இலக்கண நூல்களின் முகப்பாக வருவது பாயிரம். பதிகம் பெரும்பாலும் இலக்கிய முகப்பாகவே வரும். பாயிரம் நூல், நூலாசிரியர் வரலாற்றைப் பெருகப் பேசும். ஆனால் பதிகமே நூல் நுவல் பொருளின் அமைப்பையே பெருகப் பேசும். பாயிரத்துக்கு வரி, வரியிறை இல்லை. ஆனால் பதிகத்திற்கு வரி, வரையாவு உண்டு. பாயிரம் செய்யுள் வடிவின்து. ஆனால் பதிகம் செய்யுள், உரைநடை என்ற இரண்டாலும் பேசப்படும். பாயிரம் மங்கலச் சொல்லால் தொடங்கப் பெறும். அதனால், பதிகத்திற்கு அத்தகைய வரையறை, மறு எதுவும் இல்லை.

பதிகம் என்பது மூன்று கட்டமாக வளர்ந்த வரலாற்றைக் கண்டோம். சுற்றில் இலக்கிய முகப்பாக இருந்த பதிகம் முற்றும் விலக்கப்பட்டு பாயிரம் என்ற ஒரே பெயரில் ஒன்றியிருக்கிறது அன்றோ! ■

— நீதிமனி நினைவு

மாநாற்க்கொத்துவி

கீழ்க்கு மன்னில் மருதமுனைக்கொற்று வெரு இலக்கியப் பயம்பிடியுள்ளது. கவிஞர், சிறாசாத் தாவால், ஸ. வி. அம்பகல் என். அதை நிடிக்கொண்டு வெள்ளார். இப்படியிருத்துவ் நில்லு சிறாசாத்தால் நான்னை நினைவுறுத்திக் கூடியவர் வி. எம். ஜெயபதில் என்றும் இயற் பெய் கொண்ட மருதார்க்கொத்தாவார்.

1855ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 6 ஆம் நாள் அனுமதிப்பு மாணி பதில் கவுவெவ என்ற கிழமைத்தில் பிரத்த கொத்தாவின் தகப்பன் திருக்கொண்டாய்வாய்வர் கோர்த் தெய்வ மனைக்கப் பூர் சம்பந்துவறுமில் பிரத்த நீர்மார்த்து. மருதமுனையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட அப்துர் ஏன்மான் ராமிரா மாணவனங் திருமானம் கேட்குவென்று முழுச் சுருதார்க்கொத்தாக இலக்கிய வைய் வெத்தார்.

மருதமுனை அப்-மௌர் மத்திய கல்லூரிலிருந்து அதை அறங்கச் சுல்லியைத் தொடங்கிப் போய்தான் அத்து சிறந்த தமிழ் ஆங்காங்கா மிரிந்த என்.ஸாவு முத்து. புவாரியனி ஆ.மு.கரித்தன் உள்ளிட்டரின் வழிகாட்டிகளால் தம் ஆங்காங்காவைப் பட்டாளவைப் பெற்றிருக்கிறேன். கவிஞர், சிறாசாத், நாடகம், பேச்சாற்றல் முதலியல்வகளில் நாட்டம் கொண்ட இவர் பட்டாளவைப்பிருதான் விருதாக் கொந்தான் பாலுமிக்கதும் சொந்தக்காரனார்.

அட்டாளாக்கிளை மற்றும் பல்லி ஆரியர் பிரத்திக் கல்லூரிலைகளில் தமது பிரத்திமை முதித்துக்கொண்டு கொத்தார் 1854ம் ஆண்டு குறிப்பாக ஆசிரியர் நியங்கைநூர் பெற்று புல்மொட்டை அப்போர் மூல்விம் கலவர் பட்டாளவைப் பதம் தமிழ்ப் பணியினைத் தொடர்ந்தார். அங்கு பல மாணவர்களை ஒருவக்கிய கொந்தார். 1878 ஆம் ஆண்டு தாவால் ஸாந்ததுக்கிட்ட சொந்தக் கிராமமான மருதமுனையின் எம்ப் பிடியை கல்லூரிக்கு ஆசிரியராக ஏற்றார். இப்பாலைவரின் அப்பீர் கலை உயர்ந்த இவர் இனைவான மா வித்தியாஸயாகத் தாழுமிகு தாவால் அப்பானித்தும் வரி போதைக் கல்லூரிலிருந்து ஏற்படுத்தினார்.

கீழ்க்கு மன்னில் மூத்தாவர்களான நொயாவனி, பாண்டியுரா, மருதார்வணர், மருதார்க்காலி, சன்முகம் சிவாரிக்கம், மு.சட்டகான் மற்றும்

மந்திரவுமையின் கில்காலம் வழிந்த கலைாளி இவங்கீரன் முதலாவர்யானு விருப்பு. 9 மூலக்கால் 1860 முதல் இவக்கிய உலகில் தப்பதிந்தார்.

கவிஞர் நீலவணர் எழுதி 1883 ஜீல் மேடையிற்கிட்ட 'மெறுக்கை' எனும் கவிஞர் நாடகத்தில் மருதார்க்கொத்தான் அவர்கள் மகாபாரதத்தில் எரும் கவர்வனர் பாத்திரமில்லற நடவிழுந்தார்:

சிறுக்கதையாளராக அறியப்பார் ஜோத்தான் ஆரம்பகால எழுத்துக்கள் கவிஞர்யாகவே இருந்தார். இங்கொலைகமில் 1810 கவிஞர்களுக்கு மேல் எழுதியுள்ள இவர் அபுஹீனா என்ற புவாய்பேரில் 1977 இல் 'காவியத் தலைவன்' என்ற கவிஞரத் தொழுதியை கொல்லியார்த்தினார். மேஜாம் ஜப்பா கவிஞர்களைச் சொல்லும் குட்சையப்பத்து, போகப்பத்து, மாவப்பத்து, பெரியப்பத்து, நமியத்து வைப் பத்துப்பத்து வீதம் எழுபிய இளைது முயற்சி ஆய்வாளர்களால் மெச்சப்பட்டாலும் அதனை வெளியிடும் கூகங்கரியத்தை அள்ளார் ஜோத்தானாலும் பேதனைக்குரிய விடயமானால்.

மருதமுனைப்பிருந்த கலை இவங்கிய ஆடவர்க்களையும், மாணவர்களையும் கைக்குவிக்கும் போக்கின் 'மருதம்' கையெழுத்துச் சஞ்சியையை வெளியிட்டார். இநன் மூலம் பல இளம் கூட்டப்பாளிகளுக்கு கொந்தால் கலமும் கொடுத்தார்.

நாட்டுச் சிறுக்கதையானது 1850 முதல் ரீதேச நியாய வெளரும், மன்வாசனை, மாற்கியக் கருத்துக்கள், முற்பொருடு முதலியலைகளால் பொய்க்கு வசம்பந்தபோது அபில் கொத்தாலும் தாவால் இலைஞத்துக்கொண்டார். 1882 இல் 'கஞ்சுமிள்' என்றும் சிறுக்கதை நீங்காரில் கொல்லியானது முதல் இளைது சிறுக்கைப் பேரோசுமும் தொட்டியிடு.

இதனைத் தொட்டிக்கு வேலி, யாத்தினா, கோட்டை முகவைப் பணத்திலோ, குழிப்பிடு, மாறு உள்ளிட்ட பல கலைங்கள் தீர்காரன், சிந்தமணி, வீரகேளி முதலியலைகளில் எழுதியார். தீவரது கலைகள் அது சிரிய தொகுப்பியற்று 1885 இல் 'மருதார்க்கொத்தான் ககுதான்' என்ற பெயரில் கொள்ளியந்தது. தீது முதலாவது கொகுதியாகும். இதில் கொல்லியாத, மாணவாக மொக்கு, சார், ஓளி; மறை, மறிமின் பெறுமைறு, குறிபு உள்ளிட்ட கலைகள் அடங்கவாக 40 சிறுக்கதைகளைக் கொண்டு '?' என்றும் குறிப்புட்ட தலைப்பினாலை கூறுவது சிறுக்கை தொகுதி மருதமுனை தென்றால் கொள்ளியிட்டுப் பயனியக்கத்தினால் சென்ற வருபடம் (2008) கொள்ளியிட்டு வைக்கப்பட்டது.

1961 இல் காந்திமார் எழுத்தாளர் சுக்கம் உதவங்களு முதல் அநால் செய்வாளர் வளர் மூலம் மாணவினால் பேர்க்காவச்சுட் கொத்தான் இதழுயார் இவக்கிய உறுப்பினாலைக் கட்டியெழுப்பார் மாண்பியிருந்தார்.

முன்னில் ஈமய கலாசார அமைச்சின் வாழ்வோரை வாழ்த்துவோம் நிகழ்வில் ‘தாழை அதீப்’ பட்டத்தினையும் 1999 இல் கலாசார அலுவல்கள் தினைக் கலாத்தின் ‘கலாபூஷணம்’ விருதினையும் அதே ஆண்டு ‘ஷஞ்சனர்’ விருதினையும் பெற்றுக்கொண்டார். யாழ் பல்கலைக்கழகத்தின் இலக்கிய விருதும் இவரது இலக்கிய ஆளுமைக்கான அங்கீகாரங்களில் ஒன்று.

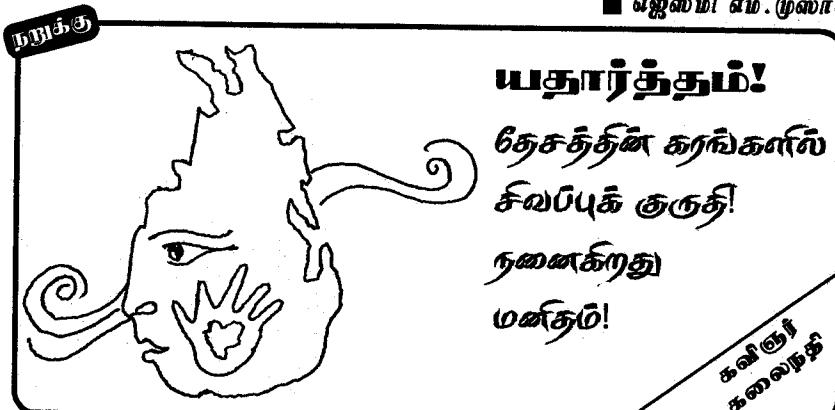
2002 ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் நடந்த உலக இஸ்லாமிய மாநாட்டில் கெளரவிக்கப்பட்டதுடன் வாழும்போதே விருதுகள் பலவற்றைப் பெற்று இலக்கிய உலகாலும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒருவரானார் கொத்தன். ஆயினும் தனது கிராமம் அவரை கண்டுகொள்ளத் தவறிவிட்டதென்ற ஆதங்கம் கொத்தனுக்கு இருந்தமையைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது.

கொத்தன் மரணிக்கும் வரை எழுதிக்கொண்டே இருந்தார் என்பதற்கு அவரது மரணத்திற்கு ஒரு வாரத்திற்கு முன் நவமஸ்தியில் எழுதிய ‘கலசம்’ என்ற சிறுகதை நல்லதொரு எடுத்துக்காட்டாகும்.

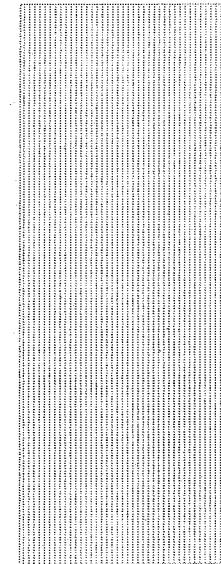
கொத்தனின் எழுத்துக்கள் சாதாரண மக்களின் கதையாடல்களைக் கொண்டு அமைந்தாலும் மேல்நிலை சார்ந்த மொழி நடையொன்று அதில் இழையோடி இருந்தது. அவரது ‘ஒளி’ என்ற சிறுகதை உயர்தரத் தமிழ் புதிய பாடத்திட்ட அறிமுகத்தில் (2009) இடம் பெற்றுள்ளது.

1950 இல் இலக்கிய உலகில் பிரவேசித்து இலக்கியத்திலும் மர்க்கிய தத்துவ ஞானத்திலும் புலமைசார் அரசியலிலும் ஆளுமையைப் பதித்த மருதூர்க்கொத்தன் அவர்கள் இவ்வுலக வாழ்வை 19.04.2004 இல் முடித்துக்கொண்டார். எனினும் இவரின் படைப்பாளுமை அவர் நாமத்தை என்றும் பறைசாற்றிக் கொண்டே பிரிமுக்கும்

■ ஜல்லி ஈ. முலா

■ தொடர் நாவல்

சௌலகமலம் = 4

நாங்கள் விஞ்ஞானப் பிரிவில் இருந்த வேளையில் இவன் கலைப் பிரிவில் இருந்தான். எங்கள் பாடசாலைக் கால்பந்தாட்டக் குழுவில் பிரதான விளையாட்டு வீரனாகத் திகழ்ந்தவன்” கணேசன் பழையவற்றை ரகுவிற்கு ஞாபகமுட்டினான்.

“இப்போது ஓரளவு ஞாபகத்துக்கு வருகிறது கால்பந்தாட்டக் குழுவில் இருந்ததும் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது” | ரகு மீட்டுக்கொண்ட பழைய நினைவை வெளிப்படுத்தினான்.

“யாரோ ஒரு மாணவன் எங்கள் பாடசாலையிலிருந்து கொழும்புக்குப் படிக்கச் சென்றுள்ளதாக அந்த பிரசித்திபெற்ற போடியார் பரம்பரைக் கூரளவு ஞாபகத்தில் இருக்கிறது.”

ஆனால் இவருடன் பழகிய சந்தர்ப் பந்தான் இல்லை” இப்ராஹிம் கூறி னான்.

“அப்போதிருந்த முதாரா இப்போது இருக்கிறது. இவர் இப்போது எங்கள் கிராமத்தைப் பார்த்தால் வேதனைப்படுவர் என நினைக்கி ரேன். அன்றிருந்த செழுமை, பசுமை, சோபை யாவும் இழந்து போய்த் தான் எங்கள் கிராமம் கிடக்கிறது. நாமெல்லோரும் சகோதரர்கள் போல ஒன்று கூடியிருந்த காலம் இப்போகலைந்து போயிருக்கிறது. பாடசாலைக்கு முன்னாலிருந்து “அன்னம்மா அக்கா கடை”யில் ரூசியான தோசை சாப்பிட்ட நாட்களெல்லாம் இனியாருக்குத்தான் கிடைக்கும். நீங்களும் நாங்களும் ஒன்று கூடி “நானா கடையில்” ஆட்டுக்கால் குப் குடிப போமே! அதையெல்லாம் நினைக்கும் போது எங்கள் பிள்ளைகளுக்கு அப்படியான ஒரு சந்தோசமான காலம் கிடைக்குமா என ஏங்கித் தவிக்குது உள்ளாம். எங்கள் கிராமத்தை, மண்ணை மறக்காது நினைவு வைத் திருந்து மீண்டும் வந்திருக்கிறாரே. இவர் உண்மையில் மிகப் பெரிய உள்ளாம் உடையவர். பிறந்த மண்ணையே மறந்து வெளிநாட்டில் குடியேறியிருக்கும் நமது மக்கள் எத்தனைபேர் சொந்த மண்ணையும் கற்றத்தையும் நினைக்கிறார்களோ தெரியாது” இப்ராஹிம் தன் உள்வேதனையை வெளிப்படுத்தினான்.

“கணேசா! உனது நண்பனுடன் எனது வீட்டிற்கு ஒரு நாளைக்கு வர

வேண்டும். நமது பாடசாலை நண்பனுடன் ஆறுதலாக அமர்ந்து அளவளவு வேண்டும். நாமெல்லாரும் ஒன்று கூடி எங்கள் பாரம்பரிய கிராமத்து உணவை உண்டு மகிழுவேண்டும். வருவாய் தானே?” இப்ராஹிம் கேட்டான்.

“அப்படியே செய்தாப் போயிற்று இப்ராஹிம்”

“நண்பரே! உம்மை எனது வீட்டிற்கு விருந்தாளியாக அழைக்கின்றேன் வருவார்கள் தானே!” ரகுவைப் பார்த்து இப்ராஹிம் கேட்டான்.

“கட்டாயம் வருகிறேன்” ரகு உறுதியளித்தான்.

“சரி! நான் எனது இடத்திற்குச் சென்று அமர்கிறேன்” விடைபெற்றுச் சென்றான் இப்ராஹிம்.

“பார்த்தியா ரகு! எமது கிராமத்து இஸ்லாமிய நண்பர்கள் இப்போதும் எம்முடன் எவ்வளவு நட்பாகவும் அன்பாகவும் இருக்கிறார்களென்று” சுட்டினான் கணேசன்.

“பார்த்தேன் கணேசா. உன்னை மச்சான் என்று அழைத்ததையும் அவர்த்தைகளில் எவ்வளவு அந்தயோன்னியம் இருந்ததென்பதையும் அவதானித்தேன்” ரகு பதிலளித்தான்.

“அப்படியான ஓர் உறவுக்குப் பங்கம் ஏற்படுத்தவென்றே சில விஷயங்களும், சுயநலவாதிகளும் புறப்பட்டிருக்கிறார்கள். இரு இனத்தவர்களை வெளிப்படுத்தினான்.

விடையேயும் இப்படியான பதர்கள் இருக்கின்றனர். அதனால்தான் அதி கார வர்க்கமும் இதனை தனது கைங்கரியத்திற்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ள என்னம் எழுகிறது. ஒவ்வொரு பயமுடிக்கிறது” வெறுப்படன் வெளிப்படுத்தினான் கணேசன்.

புகையிரதமும் தனது வேகத்தை ஆர்முடுகலாக்கியிருந்தது. அதனால் இருக்கைகளும் ஊசலாத் தொடங்க இருவரும் தாமாகவே சம்பாதிப்பதை நிறுத்திக் கொண்டனர். ரகுவும் கணேசனும் தம் மனத்துள்ளே எதையே தையோ அசைபோட்டபடி மௌனமானார்கள். இப்படியாகச் சில மணித் துளிகள் உதிர்ந்துகொண்டன. அடுத்து வரும் புகையிரத நிலையத்தை நெருங்குவதாகவும், தரித்துச் செல்லப் போவதாகவும் அறிவிப்பது போல புகையிரதத்தின் ஊதுகுழல் ஒலித்தது.

அத்துடன் புகையிரதமும் அமர்முடுகலுக்குள்ளாகித் தனது வேகத்தைச் சிறிது சிறிதாக மட்டுப்படுத்திக் கொண்டிருந்தது. இறுதியில் அதுவும் ஓய்வுக்கு வந்தது. புகையிரதம் தன்குமையை இழப்பது போலவும், புதியகுமையைச் சுமப்பது போலவும் பயணிகள் சிலர் இந்க வேறு சிலர் உள்ளே ஏறிக்கொண்டிருந்தனர். மீண்டும் ஊதுகுழலை ஊதியபடி மெதுமெதுவாகப் புகையிரதம் அசையத் தொடங்கியது படியூராக உந்துவிசை அதிகரிக்க அதன் வேகமும் அதிகரித்தது. உறங்கவிருக்கைப் பகுதியில் இருந்த கசமுச் சத்தம் திடீரென அற்றுப்போய் நிச்சும் எழ ரகு நிர்மிருந்து பார்க்கிறான். இராணுவச் சீருடை அணிந்த சிலர் உள் நுழைகின்றனர்.

“அதைக்கண்டதுமா மக்கள் இவ்வளவு அமைதியாகவிட்டார்கள்” ரகுவின் சிந்தனையில் இப்படி ஓருவெளிந்தனம் எழுகிறது. ஒவ்வொரு பயணப் பொதிகளும் அவிழக்கப்பட்டு சோதனையிடப்படுகின்றது. இப்போது எங்கள் இருக்கையின் முறை வருகிறது. நண்பன் கணேசன் இருவரது பயணப் பொதிகளையும் திறந்து காட்டுகிறான். என்னைப் பார்த்ததும் நான் அவர்களுக்குப் புதுமுகமாக இருந்ததால் என்னவோ எனது அறிமுக அடையை காட்டும்படி கேட்கின்றனர். நண்பன் கணேசன் சகோதர மொழியில் என்னைப் பற்றிக்கூறி எனதுகடவுச்சீட்டை எடுத்துக் காட்டுகின்றான். என்னை நோக்கிப் புஞ்சிரிப் பொன்றை உதிர்த்துவிட்டு அவ்விடம் விட்டகல்கின்றனர்.

“இப்படியும் ஒரு சோதனையா எம்மவர்க்கு? ரகு வேதனையுடன் கேட்டான்.

“இதெல்லாம் இப்போது மக்களுக்குச் சகஜமாய்ப் போய்விட்டது. யாராவது வெடிகுண்டைப் புகையிரதத்தினுள்ளுக்கும் புகையிரதத்துக்கும் ஆயுததாக முடியுமல்லவா? அதனைத் தவிர்க்கும் பொருட்டே இப்படியான சோதனைகள். கணேசன் விடையளித்தான்.

“இன்னும் பல இடங்களில் இப்படிச் சோதனைகளுக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டியிருக்குமா?” ரகு வினாவினான்

“தரவழிப் பயணமாயிருந்தால் | தரம் ஒன்றிலிருந்து தரம் பன்னிரண்டு
ஏற்ததாழ பத்துப் பதினெந்து சோத | வரை வகுப்புக்களையும் தன்னகத்தே
னைச் சாவடிகளில் சோதனைக்கு | கொண்டிருந்தது. ஏற்ததாழ நாற்பது
உட்பட வேண்டியிருக்கும். புகையிர | ஆசிரியர்கள் கல்வி போதித்துக்
தப் பயணமாயின் அப்படியான நிரப் | கொண்டிருந்தனர். புதிதாக கட்டி
பந்தங்கள் இல்லை. இது மட்டும் | முடிக்கப்பட்ட விஞ்ஞான ஆய்வுகூட
தான் சோதனை. இனி எதுவும் இராது. | மும் அங்கு சிறப்பான கல்வியை
நிம்மதியாகத் தூங்கலாம்” கணேசன் | வழங்கத் தயாராகயிருந்தது. பாட
விளக்கினான்.

இருவரும் தங்கள் சம்பாஷணைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தனர். வசதியாக உறங்கலிருக்கையில் சாய்ந்து கொண்டனர். கண்களை முடியபடி நித்திரா தேவியின் வருகையை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராகினர்.

புகையிரதமும் இருளைக் கிழித்தபடி இரைச்சலுடன் ஓடிக்கொண்டிருந்தது. சில நிமிடத்துளிகளில் கணேசன் நித்திரைக்குள் முழுகிவிட்டான். ரகுவால் மட்டும் இலகுவாக நித்திரைக்குள் அமிழ்ந்துவிட முடியவில்லை. கண்கள் மூடியிருக்க இதயம் பழைய நினைவுகளை மீட்கத் தொடங்கியது. முதார்க் கிராமமும், அவன் படித்த பாடசாலையும் அவன் அங்கு வாழ்ந்த காலத்து நினைவுகளும் மெல்ல மெல்ல நினைவுகளில் முகிழ்விடத் தொடங்கியது.

● ● ●

கிராமத்து மத்தியில் அமைந்திருந்தது முதார் தமிழ் மகா வித்தியாலயம். மிடுக்காக ஜாந்து கட்டடங்களையும், ஒரு பழத்தே பரந்த விளையாட்டு மைதானத்தையும் கொண்டு அமைந்திருந்தது. ஏற்ததாழ ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட மாணவ மாணவிகள் கல்வி கற்கும் பாடசாலையாகவும்

வரை வகுப்புக்களையும் தன்னகத்தே கொண்டிருந்தது. ஏற்ததாழ நாற்பது ஆசிரியர்கள் கல்வி போதித்துக் கொண்டிருந்தனர். புதிதாக கட்டிமுடிக்கப்பட்ட விஞ்ஞான ஆய்வுகூடமும் அங்கு சிறப்பான கல்வியை வழங்கத் தயாராகயிருந்தது. பாடசாலை மணியும் காலை நேரத்தில் ஒலித்து ஓய்கிறது. பாடசாலை ஆரம்பமாவதற்கு அழிகுறியாக பாடசாலை கீதும் ஒலிக்கிறது. ஒலி அடங்கியதும் பாடசாலை ஓரளவு அமைதி யடைகிறது. மாணவர்கள் தங்கள் வகுப்பறைகளில் ஆசிரியர்களை எதிர்பார்த்தபடி அமர்ந்திருக்கின்றனர்.

உயர்தரம் முதலாம் வருட விஞ்ஞான வகுப்பின் மாணவர்கள் ஏதோ பீட்சை மண்டபத்தில் இருப்பது போல மிகவும் அமைதியாக இருக்கின்றனர். மாணவர்கள் தங்கள் புத்தகங்களைப் புரட்டிப் பார்த்தபடியும், ஏதோ எழுதியபடியும், சிலர் மெதுவாக ஏதோ கலந்துரையாடிய வண்ணமும் காட்சித்துருகின்றனர். உயிரியல் பாட ஆசிரியர் வகுப்பறையினுள் பிரவேசிக்கின்றார்.

“குட்மோனிங் சேர்!” மாணவர்கள் எல்லோரும் எழுந்து காலை வணக்கத்தைத் தெரிவிக்கின்றனர். “குட்மோனிங் பிள்ளைகள்!” ஆசிரியரும் பதிலுக்கு வணக்கம் கூறியதும் மாணவர்கள் அமர்கின்றனர்.

“ரகு!” வகுப்பு முதல்வனை அழைக்கிறார்.

“யேஸ் சேர்!” ரகு எழுந்து | வழுக்கிகளையும், இலைகளின் நிற்கிறான்.

“ரகு! இன்று உங்களுக்குச் செயன்முறை வகுப்பு எவ்வெப் பாடவேளைகளில் வைப்பதாகக் கூறினேன்”.

“நான்காவது, ஜந்தாவது பாடவேளைகள். இரசாயனவியல் ஆசிரியரிடம் அனுமதி பெற்று அவரது பாடவேளைகளைப் பயன்படுத்தலாமெனக் கூறினீர்கள்” ரகு பதிலளித்தான்.

“நான் நேற்றே இரசாயனவியல் ஆசிரியரிடம் இதுபற்றிக் கதைத்து அனுமதி பெற்றுவிட்டேன். அதற்குப் பதிலாக எமது இரு பாடவேளைகளை அவருக்கு உபயோகப்படுத்தலாமெனவும் கூறியுள்ளேன்” ஆசிரியர் கூறினார்.

வகுப்பறையில் மேலும் நிச்சதம் அதிகரித்தது. பதில் கூறாது சில மாணவர்கள் ஆசிரியரை நோக்கிய வண்ணமும் சிலர் தலையைக் கவிழ்ந்த வண்ணமும் இருந்தனர்.

“தயக்கம் எதுவுமில்லாது பதில் கூறுங்கள். பிழையோ சரியோ அதைப்பற்றி நீங்கள் அஞ்சத் தேவையில்லை. உங்கள் சந்தேகங்களைத் தீர்த்தலே ஆசிரியர்களது கடமையாகும்” ஆசிரியர் மாணவர்களுக்குத் தெழுப்புடினார்.

அவ்வேளையில் ரகு எழுந்தான்.

“ரகு! உந்து விடையைத் தயக்கமின்றிக் கூறலாம்” ஆசிரியர் உற்சாகமுடினார்.

(தொடரும்...)

வேருமி விழுதும்

ஏன்னொலி, ஆற்புள்ளிக் குக்க யாம்யாவின் மதுரை நம்பிக்கை மாங்குலில் இயை தழைக்கும் நிறைவேண்டுதலையின் அளவு அமையல் இருக்கிறது. ஆகையின் விழுதுமிகு வேற்கொடும் விழுதுவாகவும் சிரான்தும் இட்கைவியான இயை சூழாயாற்றுத் தொன்றுத்துவ மோகிள் ‘வேறும் விழுதும்’ எனும் இப்பகும் ஆரங்கங்கள் முன்னாக.

வீரியமுளை படைப்போவர் கவிஞர் நீணவாலன்

ஒரு வீசுதுக்கு முகமும் முகவிழும் அவதை கவி எனவே. கவிஞர் நீணவால் தன்றுள்ளடிய கவிதைகளாலேயே இன்கணப்பட்டவர். ஏத்தால் நான்கு ஆண்டுகளாக கவிதை உலகில் உள்ள வழங்கர். ஏத்துக் கவிதைப் பரப்பில் முதலிக்க முடியாத ஆளுக்கியான ஆக்கவியாளர்.

கவிஞர் நீணவாலன் 1960 இன் பிரபுதுகிழிருந்து நான் அறிவுள் கல்முனை விலை அவர் பங்குத்தினான் பல கவியர்க்குகளை நான் பார்த்திருக்கிறேன். அவர் கவிதைகளை அவரே படிக்கக் கேட்பது ஒது நல்ல அறுவாம். அத்தனைய சிறந்த கவிஞருக்கக் கவிஞர்.

கூக்கியங்கையில் ஆளுவாய்கள் நல்லை கவிஞர்களின் நூல்கள் கல்முனைப் பிரசைக், கல்முனைப் பிரசைத்தில் மனைந்த கவிஞர் நீணவாலன் அவர்கள் ஒரு கவிஞர் பட்டாக்கஷத்தையே உருவாக்கியிருந்தார். இப்பாக்கஷமில் யிருந்து பெற்றவர்களுள் கவிஞர் நீணவாலன் ஒருவர். நீணவாலனுக்கு இன்றுவியாறு மக்குண்டு. ‘கல்முனைப் பூமால்’ என்று அப்போது அறியப்பட்டவர்தான் இன்றைய நீணவாலன்.

‘பூமால் கேஷவ புதையான்; அனான் கவிஞர் சாகாம் பொழுதையாம்’

என்று கவிஞர் நீணவாலன் பாடாட்டப் பெற்றார்.

பூமால் துய்வியர் பூமாவத்தினம். கல்முனையில் 14.04.1948ல் பிறந்தார். தந்தை நால்தலும்பி தாய் பூஜையின்னா. கல்முனை கல்முனை உவென்னிக் கல்முனையில் பிறந்தார். மாணவாக இருக்கும்பொலை கவிஞர் சாகாத் தோட்டினார். கடந்திருப் பத்திரிகையில் பிரசுரமான ‘அன்னை’ என்ற கவிதை மூலம் எழுத்துகளிற்கு

அறிமுகமானார். கல்முனை கல்முனைத்தினம் எழும் வெயில் கதந்திருள். நின்கால், கனவச்செல்லி, தேவை முடிவென்று ஆகையில் ஆகையில் கவிதைகள் வெளியிடும் நால்தலும் இயாது கவிதைகள் வெளியிடும் நால்தலும் இயாது கவிதைகள் உணர்ச்சிக் கவிதைகளாக்கியிடு. இந்தும் பூராதம் தமிழ்நாலை.

“நீய்வெழுந்து வந்தார வீரு - பார்ஜைந்
நீநலுங்கு கிருக்கந்தா குழு - எந்த
நீய்வெழுந்தும் நம் நாடா வீரு - எந்த
கீங்கா எந்தக் குழிதாண்ணார் வோரு”

- என்கிறும்மூலம் உணர்ச்சி பீரிடும் கல்முனைகளை ஏழுகிக்கொண்டிருந்த 14 வயது மாணவானா இயது ஆற்றாவையும், ஆலூபாயையும் இன்கூவுடு இவைராச் செல்லையெடுத்தி, ஆலூகாவை கூரி வைந்த தெடுத்தவர். அப்போதைய சுதந்திரன் ஆரியர், பத்திரிகை ஜூப்பான் திருநெல்வேலி வெந்தாயகம் கொங்களே. அழும்பும்வால் ‘கல்முனைப் பூமால்’ என்று வெயிலை ஏழுந்படி கூபி உருபாக்குத்தியவுறு இவைர் கெப்பது ‘நான் வெள்கந்த வரவாறு’ என்றும் கதந்திருப் பவிஞர் தீரிப்புக்குதில் கல்முனைப் பூமால் குபிப்புடுத்தனர்.

1957 தொடக்கம் 1976 வரை ‘கல்முனைப் பூமால்’ என்றும் வெயில் ஏழுகிக் கொண்டிருந்த இவர். இந்தப் பந்து ஆண்டுகளுக்குள் ஈதித்தலை அதிகம். மகந்தக கவிஞர் நீணவாலனும் மிகுந்த அஸ்தம், மியாவாதயும் கைநத்திருந்த பூமால், ஏழுக் கல்முனை கோவொச்சிக் கொண்டிருந்த கல்முனைப்பில் கல்போவா, இவன்போவா, விருத் தூா, அகவனா, குட்டாக்கல்தத்தாரா, சந்தா... அவைக்கும்தாழும் அளவாகவைக் கையாறுகின்ற ஆற்றலும், ஆளுவாயும் பெற்றிருந்தார். இந்தக் காலத்தாக்கில் யாற்பொன தமிழ் இல்லாஞர் பேரவை நடாத்திய கல்முனை வோட்டிலில் பஞ்சப்பிரபு முதற் பரிசோயும் பெற்றுக்கொண்டார்.

இயாது காலத்தில் ஏழுகிக்கொண்டிருந்த கல்முனைப் பிரசை ஏழுதாளர் களாக கொண்டு ‘கல்முனை கிள்கிலை வெட்டும்’ என்ற கிள்கிலை உருவாக்கி அதன் நூலையாகவிழிருந்து 1960ல், பொன்னு துமிர் விளைவாக்காரா எந்தொர். இவ்விராக் கவியங்களையே கல்முனை, வி.ஆர்ந்தன் போன்ற கவிஞருக்கள் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டார்கள். இந்த விளைவாக் கிழப்பிக்கு திறுப்பு, மித்திரை பத்திரிகைகள் சிறப்பிடிக்கொண்டுள்ளன.

“மூய்வெலையான் மத்திரிப்பூமால் தமிழ்வைக் காலம்
தோராஞ்சு அலைக்கு ஓராண்டுக்கொயியும்
கல்முனையூம் தமிழ் நிலக்கிய வாடு சிமங்கலம்”

கலைவர்க்கும் எழுத்தாவர் கவரூர் கூட்டம்
வெல்லமன்ற பால், அர்சி, மறங்களன்ற
வெநகன்ற, அமுப்பன்ற மந்தும் இன்ற
சொல்லாண்டே எல்லாமாய்க் கொண்டு யோங்கும்
சுவைப்பொங்கல் நமக்கெல்லாம் இன்பதாக”

- என்று எழுதியிருந்தார். இதில் எழுதிய
கல்முனைப் பூபால்.....

“கூர்வாளன் வீச்சுக்கும் அஞ்சாந
மறவர்க்கும் குலை நடுக்கம்
ஏராளம் யேனாவன் எழுத்திற்கு
உண்டாரும், இலக்கியத்து
சீரான களன்பிலை உழுதுயயன்
சந்பிழ்றுக் தந்னே யோங்க
ஓராண்டு கல்முனையல் நோன்றியது
இலக்கிய வட்டம் ஒம்... ஒம்...”

- என்று தங்கள் அமைப்பைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருந்தார். இவை பசுமரத்தாணிபோல் இன்றும் என் நினைவிலிருக்கிறது.

எழுபதுகளிலே எழுத்தாளர்கள் இடதுசாரிச் சிந்தனைகளால், கருத்துக்களால் சர்க்கப்பட்டு தங்களது எழுத்துக்களுக்குள் அவற்றை இறுக்க கட்டிக்கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். தமிழகத்திலே இந்தச் சிந்தனையாளர்கள் ‘வானம்பாடிகள்’ என்னும் அமைப்புக்குள் தம்மைத் திணித்துக்கொண்டு நல்லபல கவிதைகளை வெளியிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். இந்தப் பாதிப்பு இலங்கை இலக்கியவியலாளர்களையும் பாதித்தது. கல்முனைப் பூபாலும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. இவரும் பாலமுனை பாராக், அன்புன், மூல்லை வீரக்குட்டி, பாண்டியூர் தட்சணை ஆகிய தமது நன்பர்களை இணைத்துக்கொண்டு ‘கல்முனை புதிய பறவைகள் கவிதாமன்றம்’ என்றேர் அமைப்பை ஏற்படுத்தி இதன் தலைவராகச் செயல்பட்டார்.

“இந்த யுகந்தன் இருள்கள் இறுக்க
எங்கும் இன்ய வசந்தம் பிறக்க
எங்கள் உழைப்பே எருவாய் அமைக”

- என்ற இந்தக் கோட்பாட்டு வரிகளை வடித்தவர் கல்முனைப் பூபாலே. இந்த அமைப்பு எழுபதுகளில் ஒரு இலக்கியப் பிரகடனத்தையும் வெளியிட்டிருந்தது. இந்தக் காஸ்ப்பகுதியில் இந்திய தீம், கலைங்கள், செம்மல் ஆகிய இதழ்களிலும், மலேசிய தமிழ் நேசனிலும் பூபாலுடைய கவிதைகள் வெளியாகியிருந்தன.

கவியரங்குகளில், பூபாலுக்கு தனி மவசேயிருந்தது. கல்முனைப் பிரதேசத்தில் நடைபெற்ற கவியரங்குகளில்லாம் பூபாலே கதாநாயகன். இதற்குக் காரணமாயென்றது இவருடைய பேச்சாற்றல். அங்கத்தச் சுவையோடு கருத்துக்களை அழுத்திக்கொடுப்பதில் இவர் சமர்த்தராயிருந்தார்

1976ம் ஆண்டு மலையகப் பெருந்தோட்டத் துறையில் உத்தியோகம் பெற்று, பதுளைப் பிரதேசவாசியாகிவிட்ட பின்னர், இவரது இலக்கியப் பங்களிப்பில் ஒரு தடை ஏற்பட்டது உண்மையே. அதற்குக் காரணம் உத்தியோக நெருக்குவாரம். கணக்காளர் எனும் பொறுப்பான பதவி. ஆயினும் இலக்கியவியலாளர்களுடனான தொடர்புகள் இருந்துகொண்டேயிருந்தது. அதேவேளை, இன்னுமொரு மாற்றம் நிகழ்ந்தது. தன்னுடைய பெயரில் பிரதேசக் குறியிருப்பதால் மலையகம் தன்னை நிராகரிக்குமோ என நினைத்து மிகப் பிரபலமாயிருந்த கல்முனைப் பூபால் என்னும் பெயரை மாற்றி, தனது மனைவியின் பெயரோடு தனது பெயரையும் இணைத்து ‘நீலாபாலன்’ எனும் பெயரில் எழுத்த தொடங்கினார். இது ஒரு மரண பரிசோதனைதான். ஆனாலும் அவரிடமிருந்த கவிதை ஆளுமை, ஆற்றல், அவருக்கான இடத்தை அப்படியே கொடுத்தது. நீலாபாலன் எனும் பெயரில் எழுதிய முதலாவது கவிதை.....

“பச்சொடு உலர்வும் மனதன்ன் துயரனைப் பாடிடும் பாடகன் நான்.

பாவையர் சதையன்ஸ் கார்யம் தேஷும்
பாவலர் வெர்யும் நான்.
அசைக்ரை உலக்ன்ஸ் பண்மொரு பசையனும்
முதலைக்கட்ட(ரு) அக்ன்ஸ் நான்
ஆப்பயர்த் தெருக்ரை கீழ்த்தசக் கடலை
பாத்தொடுக் கண்றவன் நான்.
இது ஒரு தன்வெங்கூரு புதுவெங்
எழுந்நான் பாவ்சைப் பேன்”

1977 வாக்கில் சிந்தாமணியில் பிரசுரமான இந்தக் கவிதை வரிகளும், சொற் செட்டும் இவரை இவரது ஆளுமையை நிரூபித்தது.

இதுவரை 70பது கவியரங்குகளில்.... தலைவராக, கவிஞராக பங்குபற்றியுள்ளார். இலங்கை வாணைவியில் இடம்பெற்ற 10 கவியரங்குகட்கு தலைமைதாங்கியுள்ளார்.

1990லிருந்து 1996 வரை இலங்கை வாணைவியில் நீலாபாலன் தொகுத்து வழங்கிய ‘கவிதைக்கலைசம்’ இலக்கிய உலகில் வெகு பிரசித்தமானது. இவைமறை காயாயிருந்த பல நூற்றுக்கணக்கான கவிஞர்களை நெறிப்படுத்தி, வழிப்படுத்திய சங்கைக் பலதையாக

இது மேல்பட்டது. பல கவிஞர்களுக்கு முகமும், புவனியும் கொடுத் தாய்க் கவிஞர் நீண்டாலன். இவரால் வளர்த்திறுக்கப்பட்டவர்கள் இலக்ஷாபூரவழிருக்கிறார்கள். நீண்டாலன் செய்த பாரிய கிளக்கிய காதலை கிடை. நுபவாறியிலிருந்து இலக்கிய நிகழ்ச்சிகளைத் தோகுத்து வருகின்றனர்.

வாசினாவியல் ‘முக்குமியந்தால்’ எனும் மகுடத்தில் பிரதேச வேறொட்டி கூறப்படுவிட்டிரி அதே முறையில் உட்கூட வைத்துள்ளனர். இந்திக்குச் சிகில்லையும் தீவிர பாரித் தீவிரத் தமிழை இந்தியக் கவிஞர் மூற்றுத்து பார்ட்டியும் இங்கு குரிப்பிட்டத்தக்கது. இதற்கென்னம் சிகியும் வைத்தந்திர்வால், நமது முக்கு கவிஞர்கள் அம்பி, நாவுற்றுறியும் நடாக்கார், சில்லையூர் சில்லவாழாந் ஆகினியார் பஞ்சாப்பிரதி புத்தாண்டுக் கல்யாம்பிரதி (1996) வாசினாவியல் தலைவராகாக்கி வெற்றி கூடிக் கூடாக நடாக்கி பயரிட்டும் பார்ட்டியும் பெற்றவர் நீண்டாலன்.

ஆவா மாகாண சபை, மெல்லை இலக்கியவாட்டம், ஒவா இலக்கிய இனியியல், மன்றாவளை இந்து இணைத்து உற்றும், அல்ல இவ்வளை தமிழால் மற்றும், இணைத்து இனிய மூழ்க்காளர் பேரவை, இவை தமிழ்ச் சங்கம், இனா ஓக்கியியத்திற்கும்கூன் சமாதானம் போனவை. இன்றும் பல அணுமியகளால் ‘மாகாண’, ‘கவிஞரன்’, ‘கவிஞரமனி’, ‘முக்குமியந்தால்’, ‘கவின்பாரி’, ‘ஶாஷ்வி காலைத்திலைகம்’ என்றியைப் பட்டம் குடிடிக் கொள்ளவிட்டப்பட்டுள்ளனர்.

இழுவனர் ஜந்து கவிஞரும் வாட்டினில் பங்குபற்றி முதல் பரிசுமைப் பெற்றுள்ளர் (கீர்த்து ஸ்ரீபாட்) கல்லூரி, ரீதாநா, உறுதாக்கங்கள், நாட்கள், விஸ்தால், மெல்லைச்சப்பாடு ஆகிய பல துறைகளிலும் பக்களிப்புக்களைச் செய்துள்ள நூலாக வந்து ஆக்கங்கள் இழுவனர் நூழுறுப் பெறாது வருத்தத்திற்குரியாகு. இவரும் ‘ஈசாலகாள்’, ‘மாகாந்தி மின்னாங்கள்’ ஆகிய இரண்டு கவிஞரத் தூங்கர் அர்ஜேத்தினங்களும் குப்பதாகவும் அறிகிறார். இவரும் ஆக்கங்கள் ஒன்றுமிக்குமொன்றாக வெளிவரவேண்டும். இனையில் அவை அந்தந்த காலப்பகுதியில் இலக்கிய விரியங்கள், போக்குவரை வெளிப்படுக்கும் ஆவணங்களாகும்.

நூலானது மனைவியின் பெயர் கீணாநவி. இவருக்கு இரண்டு மகன்கள் உண்டு மூந்துவர் கிளோந் (Tea Factory Officer). இணையர் மணையார் (கவிஞர் ஆகியியர்).

நீண்டாலன் போன்ற ஆற்றுவர். ஆற்றுவரையுள்ள கவிஞர்கள் நமது காலத்திய மன்றவந்தால் இதுவனர் இனம் தான்பாடானாலும், கௌபுஷாம் போன்ற விருதங்கள் வழங்கப்படாமலுமிருப்பதும் வேதனங்களுமிருப்பதே.

விரங்கியினர் ■

அஞ்சலி!

17.03.2009 என்று மட்களமில் கூறுமான வழுக்காயாழும் கவிஞர்களுமான மட்டுநங்கு

முந்திருந்து (அஞ்சலிப்பு கார்த்தியியிழ்நு)

அவ்வாறும் கூறும் ‘சென்கநதர்’ இன் அஞ்சலி

★ 1950வரில் எழுத்துவில்லை காலடி எதுத்து வைத்தவர் கவிஞர், பேரூராஜார், நா. க. நடிகர், சிறுகாலை எழுத்தாளர், சமூக சேவையாளர், சித்த வைத்தியர்.

★ ஓ. க்கனப்பு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் பொருளாளர் பதவியை வெறித் தவர். 1960வரில் மட்டுமல்லது வருஷங்களாக தமிழ்நாட்டைச் சேர்த்த குழந்தை எழுத்தாளர் அத்தனையிடப்பட்ட அவர்களே கிவருக்கு முக்குமியந்தால் பொறுப்பு தூத்துக்காரர். உலக கவிஞர்கள் மாநாடு இந்தியில் (தமிழ்நாடு) நூட்பெற்றபோது ‘தமிழ்நால்’ படிம் வழங்கிக் கொள்ளவிக்கப்பட்டவர். இவ்வாலை கவாசார அனாக்க கலா பூஷணம் படிம் வழங்கியது. மட்களமில், மண்ணாலை வடக்குப் பிரதேச கவாசாரப் பேரவை கவிஞருத் துறையில் ஆயுநிய பல்லியைக் கிருந்து வழங்கிய வெற்றிகள் கொள்ளவிக்கப்பட்டது.

★ மட்களமில் மாகார சபையில் கூர்றார் ஓ. ராத்திரி 10 ஆண்டு காலத்திற்கு மேலாக உறுப்பினரைப் பதவி வெறித்து மக்களில் நாள் மயில்கையைப் பெற்றவர். திரு. வெளிராஜதுநார், அமர்கள் ஜே.என்.திருப்பர் சிங்கார், கேத்திபாக்ராசா ஆகியோர் ‘மேயாக’ இருந்த வாஸ்தவில் மயங்க சபை உறுப்பினராக இருந்தார்.

★ மட்களமில் நாகக்களை வர்த்தும் எங்கு தலைவராயும், பட்டம் எப்பு காற்றி சேவா சங்க உதவைவாகவுப், மட்களமில் ஆயுநிய மாலா ஓ. பிரசைகன் குரு, கலாரி விபுலாண்தர் நாற்றாண்டு பீராசு சபை, ஒலட்டுமணி தினாவுப் பல்லியில் நாம், பலிசூ மரியான் இளைஞர் பேரவை ஒக்கிய சேவா சங்கம், சால்டோ சங்கரகால் நிலைஞர் பல்லியினர், மண்ணாலை ஓ. க. கு. கவாசாரப் பேரவை என்பனவற்றில்

நிர்வாக உறுப்பினராகவும் மட்டக்களாப்பு தமிழ் நாடக மன்றம், கலைஞர் ஒன்றியம், மட்டக்களாப்பு மக்கள் மறுமலர்ச்சி அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் ஆலோசகராகவும் பணியாற்றியவர்.

- ★ கத்தோலிக்க சமயத்தைச் சார்ந்தவராக இருந்தாலும் பல்சமயங்கள் பற்றிய அறிவு இவரிடம் காணப்பட்டது இவரின் தனிச்சிறப்பாகும்.
- ★ ‘தாகமாய் இருக்கின்றேன்’ சிறுகதைத் தொகுதி (இருபதிப்புகள்) வெளியீட்டின் மூலம் புதிய சாதனை படைத்துடன், வன்முறைகளி னால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் உண்மைச் சம்பவங்களைத் துணிந்து சிறுகதையாக வடித்த பெருமைக்குரியவர்.
- ★ இலங்கையின் வேடுவத் தலைவரான அப்புகாமி என்பவருடன் நீண்டகாலம் நட்புறவு பூண்டவர்.
- ★ தமிழ் - முஸ்லீம் நல்லுறவுக்காகவும், சமாதானத்திற்காகவும் அயராது மூழ்த்தவர்.

♦ வாய்மொழி இலக்கியமாகப் ‘பழுவியாழகன்’ வழக்கிலுள்ளன. பழமொழிகள் சிந்தனையைத் தூண்டுபவையாகவும் - அறிவுரை பகர்வனவாகவும் - கருத்தொன்றை மிகக் காத்திரமாகச் சொல்லும் கலிதா நேர்த்தியுடனும் - குறுகச் சொல்லி நிறையப் பெருந்தரும் வடிவினையுடையதாகவும் விளங்குவதை நாம் அறிவோம். நூட்பம், சுருக்கம், விளக்கம், எனிமை என்னும் நான்கினை இலக்கணமாகக் கொண்டது பழமொழி எனத் தொல்காப்பியச் சூத்திரமொன்று கூறும். நாட்டார் இலக்கியத்தின் முதுகெலும்புப் பகுதியாகப் பேசப்படும் இப்பழ மொழிகளையார் ஆக்கினார்கள் என்பது தெரியாது. அவற்றை நாம் சந்தர்ப்ப தழுநிலைகளுக்கேற்ப எடுத்தார்களிரும். சில பழமொழிகள் கல்லை வரிகளைப் போல இலக்கியச் செழுமையுடன் இலங்குவதைக் காணமுடியும். இத்தகைய பழமொழிப் பயணத்தில் சில ‘பழுவியாழி’களைச் செங்கத்திர் அங்கப்போது அறிமுகம் செய்யும். ஆக்குபவர்கள் அவற்றைச் செங்கதிருக்கு அனுப்பி வையுங்கள்.

புதுமாழி 03

**“வீட்டைப் பார்க்காதவன்
நாட்டைப் பார்ப்பானா?”**

ஆக்கம் : தமிழேந்தி

சீசா! அந்த நாளையைச் சித்திரவருசுக் கொண்டாட்டத்த இப்ப நினைச்சாலும் மனசிக்கு எவ்வளவு சந்தோசமாயிருக்குத் தெரியுமா வடிவேலு!

பெரிய பெரிய காட்டுமரங்களத் தறிச்சிக்கொண்டு வந்து ஊருக்குள்ள இரிக்கிற பெரிய வளவில் நாட்டி புதுசாக்

வீட்டை வீரக்குட்டு

கயிறுவாங்கி வந்து ஊஞ்சல் போட்டு பலகையில் ரெண்டு பக்கமும் நின்டு வானம் தொட உத்திக் கிளப்பினா அதப்போல ஆனந்தம் இல்லா வடிவேலு.

புள்ள குட்டியளையெல்லாம் இப்பத்தைய மினி பஸ்லில் ஏத்திறமாதிரி ஊஞ்சல் பலகையில் ஏத்திப்போட்டு ஒருபக்கம் நானும், மறுபக்கத்தில் என்ற மச்சானும் ஏறி நின்டு உந்தி எழுப்பி உத்த இருக்கிற புள்ளகுட்டிகளெல்லாம் ஊஞ்சல் பாடுப்பாடு, சொ! என்ன சோக்காமிருக்கும் தெரியுமா?

அம்மா சொல்லப்போடா.... என்ற மச்சாள் உசாராக உந்துவாள். இதனால்தானே எனக் கும் அவனுக்கும் காதல் உண்டாகி, கலியா ணமும் முடிச்சனாங்க். ஒருவரிட்டையும் சொல்லிப்போடாத.

இண்டைக்கு ஊஞ்சல் உத்திறமா திரி என்ன எத்தியெத்திலிடுநாள். சரி அத உடு. சித்திரப் புதுவருசம் புந்தா இரவு பகலா ஓரே பலகார மணம்தான். பலகாரம் மட்டுமா, முறுக்கு, தொதன், சோகியென்டு தூள் கிளப்பும்.

சசல் கிளபோல் ஊர்ப் புள்ளயளெல்லாம் வண்ணாத்திப்பூச்சி மாதிரி கோடி உடுப்புகளப் போட்டுத்து, இனசனம், முறதல தெரியாம ஊருரா வருங்கள். பாய விரிசிப்போட்டா அதில் ஏறி இருந்துகொண்டு, வைக்கிற பலகாரத்தையெல்லாம் தின்டு பால் தேத்தன்னியையும் குடிச்சித்து அடுத்த ஊட்டுக்கு ஒடுங்கள்.

இப்ப இப்படியெல்லாம் இல்லையே வடிவேலு. நினச்சிப் பாக்கப்பாக்க வெப்பி சார்பாயிடுக்கு,

வருசம் புறந்தா சாராயம் விக்கிற ஊடுவழிய போளினில நிக்கிறானுகள். ஒண்டு டிரண்டு சனங்கள் கிடக்கிற பூணாரத்தையெல்லாம் அள்ளிப் போட்டு, புதிசா வாங்கின பட்டுச் சேலையையும் உடுத்திக்கொண்டு, பய்விக்கா புருசன்மார் துடைக்குள்ள கைய வச்சிக்கொண்டு, கோவிலுக்கு மொட்டச் சைக்கிள்ஸ் போகுதுகள்.

எல்லாம் வெளிநாட்டுப் பெஷனில்தான்டா வடிவேலு. நம்மட சித்திரப் புத்தாண்டுக் கொண்டாட்டம் போகுது.

இன்னும் ஒருசில வருசத்தில் வருசம் கொண்டாடுற புழையெண்டு அரசாங்கம் வருச லீவு கேன்சல் பண்ணினாலும் ஆச்சிரியப்படத் தேவெல். சரி வடிவேலு. உங்க ஊட்ட என்ன பலகாரம் கட்டனங்க? என்ன! ஒண்டுமில்லையா? ஆ... மனிசிக்குச் சுகமில்லாததால பிஸ்கற்றும் சோடாவும் தானா வாக்கி வச்சிருக்கா? சரிசரி. நான் வாறன். வருசம் போனாலும் வருசத்தில் பட்ட கடன் போகாதெண்டு சொல்லுவாங்க. கவனமாச் செலவழி. ■ மிதுஞான

வூரு

'ஷ்பாந்தி'-10 (தை-மாசி 2009)

கலை இலக்கிய இந்திந்தாக்கள் ஏரு
சினமா ஆசிரியர்கள் : க.பரணிதரன் + சி.விலென்

தொடர்புகளுக்கு : கலை அகம்
சாமங்கந்தாற, ஆவடப் பிள்ளையர் வதி,
அல்வாய் வடமேற்கு, அல்வாய்,
யாற்பாணம்.
Tel : 0775991949, 0776991015, 0777111855
E-mail : jeevanathy@yahoo.com

விலை : 50/-

வூரு

'படிஹல்'-21 (மார்ச் 2009)

இநுமாந் இலக்கிய இதழ்

வெளியீடு : நன்பர்கள் கிலக்கியக்குழு
அநுராதபுரம் நடசத்திர நற்பணி மன்றம்

சகல தொடர்புகளுக்கு : The Editor
“PADIHAL”
78B, Jayanthi Mawatha,
Anuradhapura # 50000
Tel : +94 713485060 / +94 726155244
E-mail : padihal@yahoo.com
Web : www.padihal.blogspot.com

விலை : 50/-

துறைப்பதித்து

“சங்கிலி தறப்போறியா, இல் வையா?” - நிறைவெறியில் வந்த யோகன் தன்னைப் பெற்று வளர்த்த தாயென் றும் பாராது லட்சமியை மிரட்டுகிறான்.

“அட ராசா என்றை கழுத் திலை கையில் இது ஒண்டே ஒண்டு தான் மிசசம். எல்லாத்தையும் உருவிக் கொண்டு போனே. இந்த ஒண்டையா வது கழுத்திலை கிடக்க விடடா” - தாய் லட்சமி அழாக்குறையாக மகனிடம் கெஞ்சகிறாள்.

“உனக்கு நான் சொல்லுகிறது ஏறுதில்லை. நான் இப்ப வாய் நனைக்க வழியில்லாமல் இருக்கிறது உனக்கு எப்படி விளங்கும்?”

“தம்பி ராசா என்னைப் பிசசை போலை ஆக்காதை. பெடிச்சிகள் கஷ்டப்பட்டு அடியான் அடித்து, ஆசையாகத் தந்ததுகள். அதுகள் பாவமடா. உன்றை அருமை தங்கச்சிமாரல்வே!” - தாய் மீண்டும் மீண்டும் கெஞ்சகிறாள்.

நந்தக் கெஞ்சலும் கல்விநஞ்சன் யோகனுக்கு ஏறவில்லை. தாயின் கதறலை அசுட்டை செய்த யோகன் தாயைத் தள்ளி - பாட்டற விழுத்தி கழுத்துத் தங்கச் சங்கிலியை அறுத்தான்.

தொம்மென் விழுந்த லட்சமி விழுந்தது விழுந்ததுகான்!

அன்றுதொட்டு நாளாந்தம் நிலைமை மோசமானது, எழும்போ - தன்னைத் தான் கவனிக்கவோ லட்சமியால் முடியவில்லை, உட்காயங்கள் வைத்திய சிகிசைக்கு ஆறவில்லை.

படுத்த படுக்கையான லட்சமியின் நிலை படுமோசமானது. தகவலறிந்த லட்சமியின் மூன்று மகள்மாரும் வெளிநாட்டிலிருந்து ஓடோடி வந்துவிட்டார்கள்.

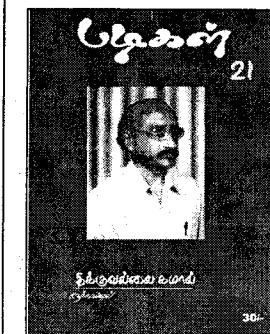
மகள்மார் துருவித் துருவிக் கேள்வி மேல் கேள்வி கேட்போதும், லட்சமி தான் சறுக்கி விழுந்ததால் வந்த வினை என திரும்பத் திரும்ப சொன்னாளே ஒழிய, கடைசிவரை தனது ஒரே மகனான போகளைக் காட்டிக்கொடுக்கவேயில்லை.

- யாவும் கற்பனையால்.

அருக்கள்

- வேல் அழுதன் -

■ செங்கதிரின் 12வது வீச்சையும் இலக்கிய உலகிலே அதன் மீதான பாச்சையும் பார்த்தேன்; படித்தேன்! பரவசப்பட்டேன்.

அழகிய முகப்பட்டையுடன் அழகிய இலக்கியச் சொல்லோவியங்களை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டு இதழானது அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது.

திங்களுக்குத் திங்கள் எங்கதிரான செங்கதிர் புதுமெருகும் விறுவிறுப்பும் வேகமும் பெற்று வருவது மிகுந்த மகிழ்ச்சியையும், ஆத்ம திருப்தியையும் தருகின்றது.

மட்டு மன்னில் இருந்து ஒரு தரமான இலக்கிய இதழ் வெளிவராதா? என ஏங்கிய எமக்கு வாடிய பயிருக்கு வான்மழை கிடைத்தது போல செங்கதிரின் உதயம் அமைந்திருக்கிறது.

இந்தப் பன்னிரண்டாவது இதழிலே இடம்பெற்றுள்ள கருத்தாடல்கள், கவிதைகள், கதைகள், கட்டுரைகள் எனப் பலவும் தரமான தளத்திலே செங்கதிரை இயங்கச் செய்திருக்கின்றன.

செங்கதிர் தொடர்ந்தும் வெளிவர வேண்டும். செங்கதிரோனின் கரங்களை மென்மேலும் பலப்படுத்த வேண்டும். எல்லோரும் உதவும், ஒத்தாசை வழங்கும் போதுதான் மென்மேலும் இது தரமும் திறமும் பெற்று ஒளிரும்.

- கன்னிமுத்து வெஸ்வத்யான் -
பழைய சோமநாதர் வீதி, பாண்டிருப்பு - 01, கல்முனை.

■ செங்கதிரின் சில இதழ்கள் “நீங்களும் எழுதலாம்” ஆசிரியர் மூலம் எனக்குக் கிடைத்தன.

“இலட்சியம் இல்லாமல் இலக்கியம் இல்லை” என்ற அதன் முதல் வாசகமே மிகவும் என்னைக் கவர்ந்துவிட்டது என்றால் மிகையாகாது.

பேராசிரியர் சிவசேகரம், சாருமதி, சுபத்திரன், புலவர்மணி போன்றோர் பற்றிய

பலரும் அறியப்படாத பல தகவல்களைத் தந்திருப்பது, பழைய தலைமுறையினருக்கு மகிழ்வையும், புதிய தலைமுறையினருக்கு ஒரு உதவேகத்தையும் அளித்திருக்கின்றது. குறிப்பாக எனது இளமைக்கால தோழனாக விளங்கிய சாருமதி பற்றி நாமே அறியாத பல விபரங்களை செங்கதிர் திரட்டித் தந்தி ருப்பது பாராட்டுக்குரியது.

பொதுவில், செங்கதிரின் வெளித்தோற்றும், அமைப்பு முறை, உள்ளடக்கம் என்பனவற்றில் ஆசிரியரின் அபரிமிதமான ஊக்கம் பளிச்சிடுகிறது.

மேலும் கீழைத்திசையில் கிளர்த்தெழுந்து ஒளிபரப்பும் செங்கதிரே, புரையோடிப் போயுள்ள சமுதாய இருளை அகற்றி ஒரு விடியலுக்கான உனது பயணத்தை விடாது தொடர எனது வாழ்த்துக்கள்.

- வெல்லதூசன் -
நெடுஞ்செழியன், நெடுஞ்செழியன்.

■ தங்களிடமிருந்து கிடைக்கப்பட்ட ‘செங்கதிர்’ படித்து வருகின்றேன்! கிழக்கிலங்கையிலிருந்து பாராட்டும் வண்ணம் தருமிக்கதோர் மாத இலக்கிய இதழ் வெளிவருவதையிட்டு மிகவும் மகிழ்ச்சி! இப்புதிய ஆண்டிலே புதிய புதிய ஆக்கங்களுடன் வலம்வர எனது மனமாற்ற பாராட்டுக்களினும், வாழ்த்துக்களினும்!

இப்புதிய ஆண்டிலே ‘செங்கதிர்’ இளம் புதிய படைப்பாளர்களைக் கைகொடுத்து தூக்கிவிடுமென நம்புகின்றேன்.

மற்றும் நமது கிழக்கு மாகாணத்தில் வாழ்ந்துவரும் படைப்பிலக்கியவாதிகள் பற்றியும் நாம் இதுவரை அறிந்திராத விடயங்கள் பற்றியும் ‘செங்கதிர்’ மூலம் அறிந்துகொள்ள முடிவதையிட்டு நன்றிகள்! நால் அறிமுகமும் வரவேற்கக்கூடியம். அளப்பெறியதும், அவசியமானதுமான சங்கதிகள் பலகூறும் தீங்கள் இதழ் ‘செங்கதிர்’ மங்காத கத்திரவீசி, அஞ்சாது பலகாலும் எங்கள் கரம் வந்து சேர வாழ்த்துகின்றேன் வளம் பெறுக!

- லோகேவல்வரி கிருஷ்ணபூர்த்தி -
நெசவு நிலைய வீதி, அக்கரைப்பற்றி - 07.

■ செங்கதிர் ஜனவரி இதழ் கிடைத்தது. நன்றி.

வ.சிவகப்பிரமணியம் - அதிதி
குறிஞ்சித் தென்னவன் - வாழ்க்கைக் குறிப்பு
முத்துமீரான் - சிறுக்கதை ஆகியவை சிற்பாக உள்ளன.

- அன்புமணி -
34, புதிய வன்னியார் வீதி, மட்டக்களப்பு

“செங்கத்திர்” கட்டண விபரம் : (அஞ்சல் செலவு உட்பட)

	இலங்கை	கிந்தியா	வெள்ளாடு
ஒராண்டுக் கட்டணம்	750/-	500/-	US \$ 20
ஆயுள் கட்டணம்	10,000/-	5000/-	US \$ 100
புரவலர் கட்டணம்	25,000/-	12,500/-	US \$ 250

ஆயுள் கட்டணம் செலுத்துவோருக்கு வாழ்நாள் முழுவதும் “செங்கத்திர்” வழங்கப்படும். புரவலர்களுக்கு வாழ்நாள் முழுவதும் “செங்கத்திர்” வழங்கப்படுவதுடன் “செங்கத்திர்” எதிர்காலத்தில் வெளியிடவுள்ள எல்லா நால்களும் இலவசமாக வழங்கப்படும்.

விளம்பரக் கட்டணம்

பின் அட்டை வெளிப்புறம்	முழு	5000	1500	US \$ 50
	அரை	3000	1000	US \$ 30
முன் அட்டை உட்புறம்	முழு	3000	1000	US \$ 30
	அரை	2000	750	US \$ 20
பின் அட்டை உட்புறம்	முழு	2000	750	US \$ 20
	அரை	1500	500	US \$ 15

அன்பளிப்பு

அன்பளிப்புச் செய்ய விரும்பும் நலன்விரும்பிகள் (உதவும் கரங்கள்) தாங்கள் விரும்பும் தொகையை ஆசிரியரிடம் வழங்கலாம்.

வங்கி : மக்கள் வங்கி (நகரக்கிளை), மட்டக்களப்பு!

கணக்கு இல : 113100138588996 (நடைமுறைக்கணக்கு)

காரக்கட்டளை : அஞ்சல் அலுவலகம், மட்டக்களப்பு.

காசோலைகள் / காசுக்கட்டளைகளை த. கோபாலகிருஷ்ணன் என்று பெயரிடுக. அல்லது பண்மாக ஆசிரியரிடம் நேரிலும் வழங்கலாம்.

எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள், ஊடகவிளாங்கள்டமிழ்நூல் ஆக்கங்கள் வரலேந்கப்படுகின்றன. அனுப்ப வேண்டிய முகவர் :

ஆசிரியர், ‘செங்கத்திர்’
இல.19, மேல்மாடு வீதி, மட்டக்களப்பு.

திருமண சேவை

புதுமணமா, மறுமணமா?.....
எவ்வகைத் திருமணமாய்வும்.

சுயதெரிவுமுறை முன்னோடி, சர்வதேச, சக்ஸருக்குமான தங்கள் திருமண அற்றுப்படுத்தநர், தனிமனித நிறவநர், குரும்பசிட்டியூர், மாயைழு வேல் அழுதனே!

இன்னும் ஏன் தயக்கம்?..

விரங்களைத்
திங்கள், புதன்,
வெள்ளி
மாஸல வேள்ளகளில்

2360488,
2360694,
4873929

தொலைபேசிலில்
விசாரித்தரிக்கு!

மேலதீக விபரங்களைத்
திங்கள், புதன், வெள்ளி யாலை
வேள்ளகளில் விசாரித்தறிக்கு!

கொழும்பு நேரடித் தொலைபேசி:

2360488, 2360694, 4873929

சுல்யான தெருவில் செலுத்துவும்! மகோன்னை மணவாழ்வுக்குக்
குரும்பசிட்டியூர் மாயைழு வேல் இருதனே!

முகவர் :

B.3.3 மெற்கிரா மாழமவன
(வெள்ளவத்தை காலி நிலையத்
திற்கு முன்பாக நிலப்பக்கம், 33ம்
ஒழுங்கை வழி)

55 தூம் சூழுங்கை,
கொழும்பு மன.

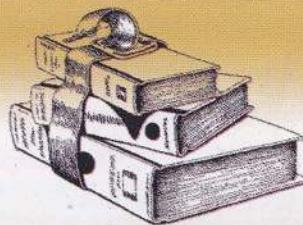
“AKARAM”

Books

Stationers

“Aharam”

82, Bar Road,
Batticaloa.

Tel : 060-2643986

ஈழுத்து எழுத்தாளர்களது
நூல்கள் யாவும்
ஒன்றே தீட்டில் கிடைக்கப்பெற

அகரம்